

Lovforslag nr. L 48. Fremsat den 17. december 1993 af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen)

Forslag til folketingsbeslutning

**om Danmarks ratifikation af konventionen af 21. marts 1986
om traktatretten mellem stater og internationale
organisationer eller mellem internationale organisationer
indbyrdes**

Folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark ratificerer den på De forenede Nationers konference i Wien vedtagne Konvention af 21. marts 1986 om traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes.

INDHOLDSFORTEGNELSE

	spalte
Konvention om traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes	5379
Bemærkninger:	
I. Konventionens forhistorie	5475
II. Danmarks ratifikation	5478
III. Konventionens indhold	5479

**VIENNA CONVENTION ON THE LAW OF
TREATIES BETWEEN STATES AND
INTERNATIONAL ORGANIZATIONS OR
BETWEEN INTERNATIONAL
ORGANIZATIONS**

The Parties to the present Convention,

Considering the fundamental role of treaties in the history of international relations,

Recognizing the consensual nature of treaties and their ever-increasing importance as a source of international law,

Noting that the principles of free consent and of good faith and the *pacta sunt servanda* rule are universally recognized,

Affirming the importance of enhancing the process of codification and progressive development of international law at a universal level,

Believing that the codification and progressive development of the rules relating to treaties between States and international organizations or between international organizations are means of enhancing legal order in international relations and of serving the purposes of the United Nations,

Having in mind the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations, such as the principles of the equal rights and self-determination of peoples, of the sovereign equality and independence of all States, of non-interference in the domestic affairs of States, of the prohibition of the threat or use of force and of universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all,

Bearing in mind the provisions of the Vienna Convention of the Law of Treaties of 1969,

Recognizing the relationship between the law of treaties between States and the law of treaties between States and international organizations or between international organizations,

**WIENERKONVENTION OM
TRAKTATRETEN MELLEM STATER OG
INTERNATIONALE ORGANISATIONER
ELLER MELLEM INTERNATIONALE
ORGANISATIONER INDBYRDES**

Deltagerne i denne konvention er

i betragtning af traktatens fundamentale rolle i det mellemfolkelige samkvæms historie,

i erkendelse af traktatens overenskomstmæssige karakter og deres stadigt voksende betydning som kilde til folkeretten,

i konstatering af, at grundsætningerne om frivilligt samtykke og god tro og reglen *pacta sunt servanda* er alment anerkendte,

i bekræftelse af betydningen af at fremme kodifikationsprocessen og den progressive udvikling af folkeretten på et universelt plan,

i forvisning om, at kodifikationen og den progressive udvikling af reglerne vedrørende traktater mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes medvirker til at fremme retsordenen i internationale forbindelser og til at tjene De Forenede Nationers formål,

i bevidstheden om de folkeretlige grundsætninger, der indeholdes i De Forenede Nationers pagt, såsom grundsætningerne om folkenes ligeret og selvbestemmelse, om staternes suveræne lighed og uafhængighed, om ikke-indblanding i staternes indre forhold, om forbud mod trussel om eller brug af magt og om universel respekt for og overholdelse af menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder for alle,

i betragtning af bestemmelserne i Wienerkonventionen om traktatretten af 1969,

i erkendelse af forbindelserne mellem traktatretten mellem stater og traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes,

Considering the importance of treaties between States and international organizations or between international organizations as a useful means of developing international relations and ensuring conditions for peaceful cooperation among nations, whatever their constitutional and social systems,

Having in mind the specific features of treaties to which international organizations are parties as subjects of international law distinct from States,

Noting that international organizations possess the capacity to conclude treaties which is necessary for the exercise of their functions and the fulfilment of their purposes,

Recognizing that the practice of international organizations in concluding treaties with States or between themselves should be in accordance with their constituent instruments,

Affirming that nothing in the present Convention should be interpreted as affecting those relations between an international organization and its members which are regulated by the rules of the organization,

Affirming also that disputes concerning treaties, like other international disputes, should be settled, in conformity with the Charter of the United Nations, by peaceful means and in conformity with the principles of justice and international law,

Affirming also that the rules of customary international law will continue to govern questions not regulated by the provisions of the present Convention.

Have agreed as follows:

Part I
Introduction

Article 1

Scope of the present Convention

The present Convention applies to:

(a) treaties between one or more States and one or more international organizations, and

i betragtning af betydningen af traktater mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes som et nyttigt middel til at fremme internationale forbindelser og sikre vilkårene for fredeligt mellemfolkeligt samarbejde, uanset staternes forfatningsmæssige og sociale systemer,

i bevidstheden om de særlige kendetegn ved traktater, hvori internationale organisationer er deltagere som folkeretssubjekter til forskel fra stater,

i konstatering af, at internationale organisationer er i stand til at indgå traktater, som er nødvendige for udførelsen af deres funktioner og opfyldelsen af deres formål,

i erkendelse af, at internationale organisationers praksis med hensyn til indgåelse af traktater med stater eller indbyrdes skal være i overensstemmelse med deres stiftelsesdokumenter,

i bekræftelse af, at intet i denne konvention skal fortolkes som påvirkende de forbindelser mellem en international organisation og dens medlemmer, som er reguleret af organisationens regler,

også i bekræftelse af, at tvister vedrørende traktater ligesom andre mellemfolkelige tvister bør bilægges ved fredelige midler i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt og i overensstemmelse med retfærdighedens og folkerettens principper,

også i bekræftelse af, at den folkeretlige sædvanerets regler fortsat vil være gældende for forhold, som ikke omfattes af denne konventions bestemmelser,

blevet enige om følgende:

Kapitel I
Indledning

Artikel 1

Konventionens anvendelsesområde

Denne konvention finder anvendelse på

(a) traktater mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer, og

(b) treaties between international organizations.

Article 2

Use of terms

1. For the purposes of the present Convention:

(a) »treaty« means an international agreement governed by international law and concluded in written form:

- (i) between one or more States and one or more international organizations; or
- (ii) between international organizations,

whether that agreement is embodied in a single instrument or in two or more related instruments and whatever its particular designation;

(b) »ratification« means the international act so named whereby a State establishes on the international plane its consent to be bound by a treaty;

(b *bis*) »act of formal confirmation« means an international act corresponding to that of ratification by a State, whereby an international organization establishes on the international plane its consent to be bound by a treaty;

(b *ter*) »acceptance«, »approval« and »accession« mean in each case the international act so named whereby a State or an international organization establishes on the international plane its consent to be bound by a treaty;

(c) »full powers« means a document emanating from the competent authority of a State or from the competent organ of an international organization designating a person or persons to represent the State or the organization for negotiating, adopting or authenticating the text of a treaty, for expressing the consent of the State or of the organization to be bound by a treaty, or for accomplishing any other act with respect to a treaty;

(d) »reservation« means a unilateral statement, however phrased or named, made by a State or by an international organization when signing, ratifying, formally confirming, accepting, approving or acceding to a treaty, whereby it purports to exclude or to modify the legal effect of certain provisions of the treaty in their

(b) traktater mellem internationale organisationer indbyrdes.

Artikel 2

Terminologi

1. I denne konvention betyder

(a) »traktat«: en mellemfolkelig overenskomst undergivet folkerettens regler og afsluttet i skriftlig form:

- (i) mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer; eller
- (ii) mellem internationale organisationer indbyrdes,

uanset om denne overenskomst består af et enkelt instrument eller to eller flere sammenhørende instrumenter og uden hensyn til dens specielle betegnelse;

(b) »ratifikation«: den således betegnede folkeretlige akt, ved hvilken en stat på internationalt plan fastslår sit samtykke til at være bundet af en traktat;

(b *bis*) »formel bekræftelse«: en folkeretlig akt, der svarer til en stats ratifikation, ved hvilken en international organisation på internationalt plan fastslår sit samtykke til at være bundet af en traktat;

(b *ter*) »accept«, »godkendelse« og »tiltrædelse«: i hvert enkelt tilfælde den således betegnede folkeretlige akt, ved hvilken en stat eller en international organisation på internationalt plan fastslår sit samtykke til at være bundet af en traktat;

(c) »fuldmagt«: et dokument, som hidrører fra den kompetente statsmyndighed eller fra en international organisations kompetente organ, og som udpeger en eller flere personer til at repræsentere staten eller organisationen med henblik på at forhandle om, vedtage eller bekræfte en traktattekst, til at give udtryk for statens eller organisationens samtykke til at være bundet af en traktat eller til at udføre en hvilken som helst anden akt i forbindelse med en traktat;

(d) »forbehold«: en ensidig erklæring, uanset formulering eller betegnelse, fremsat af en stat eller en international organisation i forbindelse med undertegnelse, ratifikation, formel bekræftelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse af en traktat i den hensigt at udelukke eller modificere retsvirkningerne af visse af

application to that State or to that organization;

(e) »negotiating State« and »negotiating organization« mean respectively:

- (i) a State, or
- (ii) an international organization, which took part in the drawing up and adoption of the text of the treaty;

(f) »contracting State« and »contracting organization« mean respectively:

- (i) a State, or
- (ii) an international organization, which has consented to be bound by the treaty, whether or not the treaty has entered into force;

(g) »party« means a State or an international organization which has consented to be bound by the treaty and for which the treaty is in force;

(h) »third State« and »third organization« mean respectively:

- (i) a State, or
- (ii) an international organization, not a party to the treaty;

(i) »international organization« means an intergovernmental organization;

(j) »rules of the organization« means, in particular, the constituent instruments, decisions and resolutions adopted in accordance with them, and established practice of the organization.

2. The provisions of paragraph 1 regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in the internal law of any State or in the rules of any international organization.

Article 3

International agreements not within the scope of the present Convention

The fact that the present Convention does not apply:

- (i) to international agreements to which one or more States, one or more international organizations and one or more subjects of international law other than States or organizations are parties;

traktatens bestemmelser i relation til den pågældende stat eller den pågældende organisation;

(e) »en forhandlende stat« og »en forhandlende organisation« henholdsvis:

- (i) en stat eller
- (ii) en international organisation, som har deltaget i udarbejdelsen og vedtagelsen af traktatteksten;

(f) »en kontraherende stat« og »en kontraherende organisation« henholdsvis:

- (i) en stat eller
- (ii) en international organisation, som har givet sit samtykke til at være bundet af traktaten, uanset om denne er trådt i kraft eller ej;

(g) »deltager«: en stat eller en international organisation, som har givet sit samtykke til at være bundet af traktaten, og for hvilken traktaten er trådt i kraft;

(h) »tredjestat« og »tredjeorganisation« henholdsvis:

- (i) en stat eller
- (ii) en international organisation, som ikke er deltager i traktaten;

(i) »international organisation«: en organisation, hvis medlemmer er stater repræsenteret af deres regeringer,

(j) »organisationens regler«: navnlig stiftelsesdokumenterne, samt beslutninger og afgørelser vedtaget i overensstemmelse hermed, og organisationens anerkendte praksis.

2. Bestemmelserne i stk. 1 vedrørende terminologien i denne konvention er ikke afgørende for brugen af disse udtryk eller for den betydning, der måtte tillægges dem i nogen stats interne retssystem eller i nogen international organisations regler.

Artikel 3

Mellemlfolkelige overenskomster, som ikke omfattes af konventionen

Den omstændighed, at denne konvention ikke omfatter:

- (i) mellemlfolkelige overenskomster, hvori deltager en eller flere stater, en eller flere internationale organisationer og et eller flere folkeretssubjekter bortset fra stater og organisationer;

- (ii) to international agreements to which one or more international organizations and one or more subjects of international law other than States or organizations are parties;
- (iii) to international agreements not in written form between one or more States and one or more international organizations, or between international organizations; or
- (iv) to international agreements between subjects of international law other than States or international organizations;
- shall not affect:
- (a) the legal force of such agreements;
- (b) the application to them of any of the rules set forth in the present Convention to which they would be subject under international law independently of the Convention;
- (c) the application of the Convention to the relations between States and international organizations or to the relations of organizations as between themselves, when those relations are governed by international agreements to which other subjects of international law are also parties.
- (ii) mellemfolkelige overenskomster, hvori deltager en eller flere internationale organisationer og et eller flere folkeretssubjekter bortset fra stater og organisationer;
- (iii) mellemfolkelige overenskomster i ikke-skriftlig form mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes; eller
- (iv) mellemfolkelige overenskomster mellem folkeretssubjekter bortset fra stater eller internationale organisationer;
- skal ikke påvirke:
- (a) sådanne overenskomsters retskraft;
- (b) anvendelsen på dem af nogen bestemmelse indeholdt i denne konvention, som de ville være underkastet ifølge folkeretten uafhængigt af konventionen;
- (c) anvendelsen af konventionen på de indbyrdes forhold mellem stater og internationale organisationer eller på forhold mellem organisationer indbyrdes, når disse relationer er reguleret af mellemfolkelige overenskomster, i hvilke andre folkeretssubjekter også er deltagere.

Article 4

Non-retroactivity of the present Convention

Without prejudice to the application of any rules set forth in the present Convention to which treaties between one or more States and one or more international organizations or between international organizations would be subject under international law independently of the Convention, the Convention applies only to such treaties concluded after the entry into force of the present Convention with regard to those States and those organizations.

Article 5

Treaties constituting international organizations and treaties adopted within an international organizations

The present Convention applies to any treaty between one or more States and one or more international organizations which is the constituent instrument of an international organization and to any treaty adopted within an international organization, without prejudice to any relevant rules of the organization.

Artikel 4

Konventionens ikke-tilbagevirkende kraft

Uden at udelukke anvendelsen af nogen regel, som er formuleret i denne konvention, og som traktater mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes ville være undergivet ifølge folkeretten uafhængigt af konventionen, finder konventionen kun anvendelse på de traktater, som er indgået efter denne konventions ikrafttræden i forhold til disse stater og disse organisationer.

Artikel 5

Traktater, hvorved internationale organisationer stiftes, og traktater vedtaget inden for en international organisation

Denne konvention finder anvendelse på enhver traktat mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer, som er en international organisations stiftelsesdokument, samt på enhver traktat vedtaget inden for en international organisation med forbehold af organisationens relevante regler herom.

Part II

Conclusion and entry into force of treaties

Section 1

Conclusion of treaties

Article 6

Capacity of international organizations to conclude treaties

The capacity of an international organization to conclude treaties is governed by the rules of that organization.

Article 7

Full powers

1. A person is considered as representing a State for the purpose of adopting or authenticating the text of a treaty or for the purpose of expressing the consent of the State to be bound by a treaty if:

(a) that person produces appropriate full powers; or

(b) it appears from practice or from other circumstances that it was the intention of the States and international organizations concerned to consider that person as representing the State for such purposes without having to produce full powers.

2. In virtue of their functions and without having to produce full powers, the following are considered as representing their State:

(a) Heads of State, Heads of Government and Ministers for Foreign Affairs, for the purpose of performing all acts relating to the conclusion of a treaty between one or more States and one or more international organizations;

(b) representatives accredited by States to an international conference, for the purpose of adopting the text of a treaty between States and international organizations;

(c) representatives accredited by States to an international organization or one of its organs, for the purpose of adopting the text of a treaty in that organization or organ;

(d) heads of permanent missions to an international organization, for the purpose of adopting the text of a treaty between the accrediting States and that organization.

3. A person is considered as representing an international organization for the purpose of adopting or authenticating the text of a treaty,

Kapitel II

Indgåelse og ikrafttrædelse af traktater

Afsnit 1

Indgåelse af traktater

Artikel 6

Internationale organisationers evne til at indgå traktater

En international organisations evne til at indgå traktater er reguleret af denne organisations regler.

Artikel 7

Fuldmagt

1. En person betragtes som repræsenterende en stat med henblik på at vedtage eller bekræfte en traktattekst eller med henblik på at tilkendegive statens samtykke til at være bundet af en traktat, såfremt:

(a) denne person fremlægger behørig fuldmagt, eller

(b) det fremgår af praksis eller andre omstændigheder, at det var de pågældende stater og internationale organisationers hensigt at betragte den pågældende person som repræsenterende staten i disse øjemed uden fremlæggelse af fuldmagt.

2. I kraft af deres stilling og uden at behøve at fremlægge fuldmagt betragtes følgende som repræsenterende deres stat:

(a) statsoverhoveder, regeringschefer og udenrigsministre med henblik på at udføre alle akter i forbindelse med indgåelse af en traktat mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer;

(b) repræsentanter akkrediteret af stater til en international konference med henblik på at vedtage teksten til en traktat mellem stater og internationale organisationer;

(c) repræsentanter akkrediteret af stater til en international organisation eller et af dens organer med henblik på at vedtage en traktattekst i organisationen eller i organet;

(d) chefer for faste missioner til en international organisation med henblik på at vedtage teksten til en traktat mellem de akkrediterende stater og denne organisation.

3. En person betragtes som repræsenterende en international organisation med henblik på at vedtage eller bekræfte en traktattekst eller

or expressing the consent of that organization to be bound by a treaty if:

(a) that person produces appropriate full powers; or

(b) it appears from the circumstances that it was the intention of the States and international organization concerned to consider that person as representing the organization for such purposes, in accordance with the rules of the organization, without having to produce full powers.

Article 8

Subsequent confirmation of an act performed without authorization

An act relating to the conclusion of a treaty performed by a person who cannot be considered under article 7 as authorized to represent a State or an international organization for that purpose is without legal effect unless afterwards confirmed by that State or that organization.

Article 9

Adoption of the text

1. The adoption of the text of a treaty takes place by the consent of all the States and international organizations or, as the case may be, all the organizations participating in its drawing up except as provided in paragraph 2.

2. The adoption of the text of a treaty at an international conference takes place in accordance with the procedure agreed upon by the participants in that conference. If, however, no agreement is reached on any such procedure, the adoption of the text shall take place by the vote of two-thirds of the participants present and voting unless by the same majority they shall decide to apply a different rule.

Article 10

Authentication of the text

1. The text of a treaty between one or more States and one or more international organizations is established as authentic and definitive:

(a) by such procedure as may be provided for in the text or agreed upon by the States and

tilkendegive organisationens samtykke til at være bundet af en traktat, såfremt:

(a) denne person fremlægger behørig fuldmagt, eller

(b) det fremgår af omstændighederne, at det var de pågældende stater og internationale organisationers hensigt at betragte den pågældende person som repræsenterende organisationen i disse øjemed i overensstemmelse med organisationens regler uden fremlæggelse af fuldmagt.

Artikel 8

Efterfølgende bekræftelse af en akt udført uden bemyndigelse

En akt vedrørende indgåelsen af en traktat udført af en person, som ikke i henhold til artikel 7 kan betragtes som bemyndiget til at repræsentere en stat eller en international organisation med dette formål, er uden retlig virkning, medmindre den senere bekræftes af den pågældende stat eller af den pågældende organisation.

Artikel 9

Vedtagelse af teksten

1. Vedtagelsen af en traktattekst sker ved samtykke fra alle de stater og internationale organisationer respektive alle de organisationer, der tager del i dens udarbejdelse med den i stk. 2 anførte undtagelse.

2. Vedtagelsen af en traktattekst på en international conference sker i overensstemmelse med den fremgangsmåde, hvorom deltagerne i den pågældende conference er blevet enige. Hvis der imidlertid ikke kan opnås enighed om en sådan fremgangsmåde, skal vedtagelsen af teksten ske med to tredjedels flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende deltagere, medmindre de med samme flertal beslutter at anvende en anden regel.

Artikel 10

Bekræftelse af teksten

1. Teksten til en traktat mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer fastlægges som autentisk og endelig:

(a) ved den fremgangsmåde, som måtte være foreskrevet i teksten eller vedtaget af de stater

organizations participating in its drawing up; or

(b) failing such procedure, by the signature, signature *ad referendum* or initialling by the representatives of those States and those organizations of the text of the treaty or of the Final Act of a conference incorporating the text.

2. The text of a treaty between international organizations is established as authentic and definitive:

(a) by such procedure as may be provided for in the text or agreed upon by the organizations participating in its drawing up; or

(b) failing such procedure, by the signature, signature *ad referendum* or initialling by the representatives of those organizations of the text of the treaty or of the Final Act of a conference incorporating the text.

Article 11

Means of expressing consent to be bound by a treaty

1. The consent of a State to be bound by a treaty may be expressed by signature, exchange of instruments constituting a treaty, ratification, acceptance, approval or accession, or by any other means if so agreed.

2. The consent of an international organization to be bound by a treaty may be expressed by signature, exchange of instruments constituting a treaty, act of formal confirmation, acceptance, approval or accession, or by any other means if so agreed.

Article 12

Consent to be bound by a treaty expressed by signature

1. The consent of a State or of an international organization to be bound by a treaty is expressed by the signature of the representative of that State or of that organization when:

(a) the treaty provides that signature shall have that effect;

(b) it is otherwise established that the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organiz-

og organisationer, der tager del i dens udarbejdelse; eller

(b) hvis ingen fremgangsmåde er foreskrevet eller vedtaget på denne måde, ved at disse stater og disse organisationers repræsentanter undertegner, undertegner *ad referendum* eller paraferer traktatteksten eller konferencens slutakt, som indeholder teksten.

2. Teksten til en traktat mellem internationale organisationer indbyrdes fastlægges som autentisk og endelig:

(a) ved den fremgangsmåde, som måtte være foreskrevet i teksten eller vedtaget af de organisationer, der tager del i dens udarbejdelse; eller

(b) hvis ingen fremgangsmåde er foreskrevet eller vedtaget på denne måde, ved at disse organisationers repræsentanter undertegner, undertegner *ad referendum* eller paraferer traktatteksten eller konferencens slutakt, som indeholder teksten.

Artikel 11

Måder, hvorpå samtykke til at være bundet af en traktat kan udtrykkes

1. En stats samtykke til at være bundet af en traktat kan udtrykkes ved undertegnelse, udveksling af instrumenter, der udgør en traktat, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på en hvilken som helst anden aftalt måde.

2. En international organisations samtykke til at være bundet af en traktat kan udtrykkes ved undertegnelse, udveksling af instrumenter, der udgør en traktat, formel bekræftelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på en hvilken som helst anden aftalt måde.

Artikel 12

Samtykke til at være bundet af en traktat udtrykt ved undertegnelse

1. En stats eller en international organisations samtykke til at være bundet af en traktat udtrykkes ved statens eller organisationens repræsentants undertegnelse, når:

(a) traktaten foreskriver, at undertegnelse skal have denne virkning;

(b) det på anden måde er godtgjort, at de forhandlende stater og de forhandlende organisationer respektive de forhandlende organi-

ations were agreed that signature should have that effect; or

(c) the intention of the State or organization to give that effect to the signature appears from the full powers of its representative or was expressed during the negotiation.

2. For the purposes of paragraph 1:

(a) the initialling of a text constitutes a signature of the treaty when it is established that the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organizations so agreed;

(b) the signature *ad referendum* of a treaty by the representative of a State or an international organization, if confirmed by his State or organization, constitutes a full signature of the treaty.

Article 13

Consent to be bound by a treaty expressed by an exchange of instruments constituting a treaty

The consent of States or of international organizations to be bound by a treaty constituted by instruments exchanged between them is expressed by that exchange when:

(a) the instruments provide that their exchange shall have that effect; or

(b) it is otherwise established that those States and those organizations or, as the case may be, those organizations were agreed that the exchange of instruments should have that effect.

Article 14

Consent to be bound by a treaty expressed by ratification, act of formal confirmation, acceptance or approval

1. The consent of a State to be bound by a treaty is expressed by ratification when:

(a) the treaty provides for such consent to be expressed by means of ratification;

(b) it is otherwise established that the negotiating States and negotiating organizations were agreed that ratification should be required;

(c) the representative of the State has signed the treaty subject to ratification; or

(d) the intention of the State to sign the treaty subject to ratification appears from the

sationer var enige om, at undertegnelse skulle have denne virkning; eller

(c) det fremgår af repræsentantens fuldmagt eller blev udtrykt under forhandlingerne, at det var statens eller organisationens hensigt at tillægge undertegnelsen denne virkning.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 gælder følgende:

(a) paraferingen af en tekst udgør en undertegnelse, når det er godtgjort, at de forhandlende stater og de forhandlende organisationer respektive de forhandlende organisationer var enige herom;

(b) undertegnelse af en traktat *ad referendum*, foretaget af en repræsentant for en stat eller en international organisation, udgør en egentlig undertegnelse, hvis den er bekræftet af hans stat eller organisation.

Artikel 13

Samtykke til at være bundet af en traktat udtrykt ved udveksling af instrumenter, der udgør en traktat

Stater eller internationale organisationers samtykke til at være bundet af en traktat, som består af udvekslede instrumenter, udtrykkes ved denne udveksling, når:

(a) det af instrumenterne fremgår, at deres udveksling skal have denne virkning; eller

(b) det på anden måde er godtgjort, at de pågældende stater og de pågældende organisationer respektive de pågældende organisationer var enige om, at udvekslingen af instrumenter skulle have denne virkning.

Artikel 14

Samtykke til at være bundet af en traktat udtrykt ved ratifikation, formel bekræftelse, accept eller godkendelse

1. En stats samtykke til at være bundet af en traktat udtrykkes ved ratifikation, når:

(a) traktaten foreskriver, at sådant samtykke skal udtrykkes ved ratifikation;

(b) det på anden måde er godtgjort, at de forhandlende stater og de forhandlende organisationer var enige om, at ratifikation var påkrævet;

(c) statens repræsentant har undertegnet traktaten under forbehold af ratifikation; eller

(d) statens ønske om at undertegne traktaten under forbehold af ratifikation fremgår af dens repræsentants fuldmagt eller blev udtrykt un-

full powers of its representative or was expressed during the negotiation.

2. The consent of an international organization to be bound by a treaty is expressed by an act of formal confirmation when:

(a) the treaty provides for such consent to be expressed by means of an act of formal confirmation;

(b) it is otherwise established that the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organizations were agreed that an act of formal confirmation should be required;

(c) the representative of the organization has signed the treaty subject to an act of formal confirmation; or

(d) the intention of the organization to sign the treaty subject to an act of formal confirmation appears from the full powers of its representative or was expressed during the negotiation.

3. The consent of a State or of an international organization to be bound by a treaty is expressed by acceptance or approval under conditions similar to those which apply to ratification or, as the case may be, to an act of formal confirmation.

Article 15

Consent to be bound by a treaty expressed by accession

The consent of a State or of an international organization to be bound by a treaty is expressed by accession when:

(a) the treaty provides that such consent may be expressed by that State or that organization by means of accession;

(b) it is otherwise established that the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organizations were agreed that such consent may be expressed by that State or the organization by means of accession; or

(c) all the parties have subsequently agreed that such consent may be expressed by that State or that organization by means of accession.

der forhandlingerne.

2. En international organisations samtykke til at være bundet af en traktat udtrykkes ved formel bekræftelse, når:

(a) traktaten foreskriver, at sådant samtykke skal udtrykkes ved formel bekræftelse;

(b) det på anden måde er godtgjort, at de forhandlende stater og de forhandlende organisationer respektive de forhandlende organisationer var enige om, at formel bekræftelse var påkrævet;

(c) organisationens repræsentant har undertegnet traktaten under forbehold af formel bekræftelse; eller

(d) organisationens ønske om at undertegne traktaten under forbehold af formel bekræftelse fremgår af dens repræsentants fuldmagt eller blev udtrykt under forhandlingerne.

3. En stats eller en international organisations samtykke til at være bundet af en traktat udtrykkes ved accept eller godkendelse under lignende betingelser, som gælder med hensyn til ratifikation respektive formel bekræftelse.

Artikel 15

Samtykke til at være bundet af en traktat udtrykt ved tiltrædelse

En stats eller en international organisations samtykke til at være bundet af en traktat udtrykkes ved tiltrædelse, når:

(a) traktaten foreskriver, at sådant samtykke kan udtrykkes af den pågældende stat eller den pågældende organisation ved tiltrædelse;

(b) det på anden måde er godtgjort, at de forhandlende stater og de forhandlende organisationer respektive de forhandlende organisationer var enige om, at sådant samtykke kan udtrykkes af den pågældende stat eller den pågældende organisation ved tiltrædelse; eller

(c) samtlige deltagere efterfølgende er blevet enige om, at et sådant samtykke kan udtrykkes af den pågældende stat eller den pågældende organisation ved tiltrædelse.

Article 16

Exchange or deposit of instruments of ratification, formal confirmation, acceptance, approval or accession

1. Unless the treaty otherwise provides, instruments of ratification, instruments relating to an act of formal confirmation or instruments of acceptance, approval or accession establish the consent of a State or of an international organization to be bound by a treaty between one or more States and one or more international organizations upon:

- (a) their exchange between the contracting States and contracting organizations;
- (b) their deposit with the depositary; or
- (c) their notification to the contracting States and to the contracting organizations or to the depositary, if so agreed.

2. Unless the treaty otherwise provides, instruments relating to an act of formal confirmation or instruments of acceptance, approval or accession establish the consent of an international organization to be bound by a treaty between international organizations upon:

- (a) their exchange between the contracting organizations;
- (b) their deposit with the depositary; or
- (c) their notification to the contracting organizations or to the depositary, if so agreed.

Article 17

Consent to be bound by part of a treaty and choice of differing provisions

1. Without prejudice to articles 19 to 23, the consent of a State or of an international organization to be bound by part of a treaty is effective only if the treaty so permits, or if the contracting States and contracting organizations or, as the case may be, the contracting organizations so agree.

2. The consent of a State or of an international organization to be bound by a treaty which permits a choice between differing provisions is effective only if it is made clear to which of the provisions the consent relates.

Artikel 16

Udveksling eller deponering af instrumenter om ratifikation, formel bekræftelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse

1. Medmindre traktaten foreskriver andet, udgør instrumenter om ratifikation, formel bekræftelse eller accept, godkendelse eller tiltrædelse en stats eller en international organisations samtykke til at være bundet af en traktat mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer fra det tidspunkt, da de

- (a) udveksles imellem de kontraherende stater og kontraherende organisationer;
- (b) deponeres hos depositaren; eller
- (c) notificeres over for de kontraherende stater og de kontraherende organisationer eller depositaren, hvis dette er aftalt.

2. Medmindre traktaten foreskriver andet, udgør instrumenter om formel bekræftelse eller accept, godkendelse eller tiltrædelse en international organisations samtykke til at være bundet af en traktat mellem internationale organisationer indbyrdes fra det tidspunkt, da de:

- (a) udveksles mellem de kontraherende organisationer;
- (b) deponeres hos depositaren; eller
- (c) notificeres over for de kontraherende organisationer eller depositaren, hvis dette er aftalt.

Artikel 17

Samtykke til at være bundet af en del af en traktat og valg mellem forskellige bestemmelser

1. Uden at udelukke den eventuelle anvendelse af artiklerne 19 til 23 får en stats eller en international organisations samtykke til at være bundet af en del af en traktat kun virkning, såfremt traktaten tillader det, eller hvis de kontraherende stater og de kontraherende organisationer respektive de kontraherende organisationer er enige herom.

2. En stats eller en international organisations samtykke til at være bundet af en traktat, der tillader et valg mellem forskellige bestemmelser, får kun virkning, hvis det tydeligt fremgår, hvilke bestemmelser samtykket omfatter.

Article 18

Obligation not to defeat the object and purpose of a treaty prior to its entry into force

A State or an international organization is obliged to refrain from acts which would defeat the object and purpose of a treaty when:

(a) that State or that organization has signed the treaty or has exchanged instruments constituting the treaty subject to ratification, act of formal confirmation, acceptance or approval, until that State or that organization shall have made its intention clear not to become a party to the treaty; or

(b) that State or that organization has expressed its consent to be bound by the treaty, pending the entry into force of the treaty and provided that such entry into force is not unduly delayed.

Section 2

Reservations

Article 19

Formulation of reservations

A State or an international organization may, when signing, ratifying, formally confirming, accepting, approving or acceding to a treaty, formulate a reservation unless:

(a) the reservation is prohibited by the treaty;

(b) the treaty provides that only specified reservations, which do not include the reservation in question, may be made; or

(c) in cases not falling under sub-paragraphs (a) and (b), the reservation is incompatible with the object and purpose of the treaty.

Article 20

Acceptance of and objection to reservations

1. A reservation expressly authorized by a treaty does not require any subsequent acceptance by the contracting States and contracting organizations or, as the case may be, by the contracting organizations unless the treaty so provides.

2. When it appears from the limited number of the negotiating States and negotiating or-

Artikel 18

Forpligtelse til ikke at berøve en traktat dens formål og hensigt forud for dens ikrafttræden

En stat eller en international organisation er forpligtet til at afholde sig fra handlinger, der ville berøve en traktat dens formål og hensigt, når:

(a) den pågældende stat eller den pågældende organisation har undertegnet traktaten eller udvekslet de instrumenter, der udgør traktaten, under forbehold af ratifikation, formel bekræftelse, accept eller godkendelse, så længe den pågældende stat eller den pågældende organisation ikke klart har tilkendegivet, at det er dens hensigt ikke at blive deltager i traktaten; eller

(b) den pågældende stat eller den pågældende organisation har udtrykt sit samtykke til at være bundet af traktaten, så længe traktaten ikke er trådt i kraft, forudsat at denne ikrafttræden ikke utilbørligt forsinkes.

Afsnit 2

Forbehold

Artikel 19

Fremsættelse af forbehold

En stat eller en international organisation kan ved undertegnelse, ratifikation, formel bekræftelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse af en traktat fremsætte et forbehold, medmindre:

(a) traktaten forbyder det pågældende forbehold;

(b) traktaten foreskriver, at kun nærmere bestemte forbehold, der ikke omfatter det pågældende forbehold, kan fremsættes; eller

(c) forbeholdet i tilfælde, der ikke omfattes af punkterne (a) og (b), er uforeneligt med traktatens hensigt og formål.

Artikel 20

Godkendelse af og indsigelse mod forbehold

1. Et forbehold, der udtrykkeligt er tilladt i en traktat, kræver ingen efterfølgende godkendelse fra de kontraherende stater og kontraherende organisationer respektive de kontraherende organisationer, medmindre det er foreskrevet i traktaten.

2. Når det fremgår af det begrænsede antal af forhandlende stater og forhandlende orga-

gанизations or, as the case may be, of the negotiating organizations and the object and purpose of a treaty that the application of the treaty in its entirety between all the parties is an essential condition of the consent of each one to be bound by the treaty, a reservation requires acceptance by all the parties.

3. When a treaty is a constituent instrument of an international organization and unless it otherwise provides, a reservation requires the acceptance of the competent organ of that organization.

4. In cases not falling under the preceding paragraphs and unless the treaty otherwise provides:

(a) acceptance of a reservation by a contracting State or by a contracting organization constitutes the reserving State or international organization a party to the treaty in relation to the accepting State or organization if or when the treaty is in force for the reserving State or organization and for the accepting State or organization;

(b) an objection by a contracting State or by a contracting organization to a reservation does not preclude the entry into force of the treaty as between the objecting State or international organization and the reserving State or organization unless a contrary intention is definitely expressed by the objecting State or organization;

(c) an act expressing the consent of a State or of an international organization to be bound by the treaty and containing a reservation is effective as soon as at least one contracting State or one contracting organization has accepted the reservation.

5. For the purposes of paragraphs 2 and 4 and unless the treaty otherwise provides, a reservation is considered to have been accepted by a State or an international organization if it shall have raised no objection to the reservation by the end of a period of twelve months after it was notified of the reservation or by the date on which it expressed its consent to be bound by the treaty, whichever is later.

nisationer respektive forhandlende organisationer og af traktatens hensigt og formål, at anvendelsen af traktaten i dens helhed mellem alle deltagerne er en væsentlig betingelse for hver enkelts samtykke til at være bundet af traktaten, kræver et forbehold samtlige delta-geres godkendelse.

3. Når en traktat er stiftelsesdokument for en international organisation, og den ikke selv bestemmer andet, kræver et forbehold godkendelse fra denne organisations kompetente organ.

4. I tilfælde, der ikke omfattes af de foregående punkter, og såfremt traktaten ikke bestemmer andet, gælder følgende:

(a) godkendelse af et forbehold fra en kontraherende stat eller en kontraherende organisation bevirker, at den stat eller den internationale organisation, der fremsætter forbeholdet, bliver deltager i traktaten i relation til den godkendende stat eller organisation, hvis eller når den træder i kraft for den stat eller organisation, der tager forbehold, og for den godkendende stat eller organisation;

(b) en indsigelse fra en kontraherende stat eller en kontraherende organisation mod et forbehold udelukker ikke traktatens ikrafttræden imellem den stat eller internationale organisation, der fremsætter indsigelsen, og den stat eller organisation, der tager forbeholdet, medmindre den stat eller organisation, der fremsætter indsigelsen, udtrykkeligt tilkendegiver den modsatte hensigt;

(c) en akt, der giver udtryk for en stats eller en international organisations samtykke til at være bundet af en traktat, og som indeholder et forbehold, har virkning, så snart mindst en kontraherende stat eller en kontraherende organisation har godkendt forbeholdet.

5. For så vidt angår stk. 2 og 4, og medmindre traktaten bestemmer andet, betragtes et forbehold som godkendt af en stat eller en international organisation, hvis den ikke har gjort indsigelse mod forbeholdet ved udløbet af et tidsrum af tolv måneder efter, at den var blevet gjort bekendt med forbeholdet, eller på den dato, da den gav sit samtykke til at være bundet af traktaten, alt efter hvilket tidspunkt der er det seneste.

Article 21

Legal effects of reservations and of objections to reservations

1. A reservation established with regard to another party in accordance with articles 19, 20 and 23:

(a) modifies for the reserving State or international organization in its relations with that other party the provisions of the treaty to which the reservation relates to the extent of the reservation; and

(b) modifies those provisions to the same extent for that other party in its relations with the reserving State or international organization.

2. The reservation does not modify the provisions of the treaty for the other parties to the treaty *inter se*.

3. When a State or an international organization objecting to a reservation has not opposed the entry into force of the treaty between itself and the reserving State or organization, the provisions to which the reservation relates do not apply as between the reserving State or organization and the objecting State or organization to the extent of the reservation.

Article 22

Withdrawal of reservations and of objections to reservations

1. Unless the treaty otherwise provides, a reservation may be withdrawn at any time and the consent of a State or of an international organization which has accepted the reservation is not required for its withdrawal.

2. Unless the treaty otherwise provides, an objection to a reservation may be withdrawn at any time.

3. Unless the treaty otherwise provides, or it is otherwise agreed:

(a) the withdrawal of a reservation becomes operative in relation to a contracting State or a contracting organization only when notice of it

Artikel 21

Retsvirkninger af forbehold og af indsigelser mod forbehold

1. Et forbehold, som gælder over for en anden deltager i overensstemmelse med artiklerne 19, 20 og 23:

(a) modificerer, så vidt forbeholdet rækker, de pågældende traktatbestemmelser for den stat eller internationale organisation, der har taget forbeholdet, i dens forhold til denne anden deltager, og

(b) modificerer disse bestemmelser i samme omfang for den anden part i dennes forhold til den stat eller internationale organisation, der har fremsat forbeholdet.

2. Forbeholdet modificerer ikke traktatens bestemmelser for dens øvrige deltagere i deres indbyrdes forhold.

3. Når en stat eller en international organisation, der fremsætter indsigelse mod et forbehold, ikke har modsat sig traktatens ikrafttræden mellem sig selv og den stat eller organisation, der har fremsat forbeholdet, finder de bestemmelser, som forbeholdet vedrører, ikke anvendelse mellem den stat eller organisation, der har fremsat forbeholdet, og den stat eller organisation, der har fremsat indsigelse i det omfang, det følger af forbeholdet.

Artikel 22

Tilbagekaldelse af forbehold og af indsigelser mod forbehold

1. Medmindre traktaten bestemmer andet, kan et forbehold tilbagekaldes når som helst, og samtykke hertil fra en stat eller en international organisation, der har godkendt forbeholdet, er ikke påkrævet.

2. Medmindre traktaten bestemmer andet, kan en indsigelse mod et forbehold tilbagekaldes når som helst.

3. Medmindre traktaten bestemmer andet, eller andet er aftalt,

(a) får tilbagekaldelse af et forbehold ikke virkning over for en kontraherende stat eller en kontraherende organisation, før den pågæl-

has been received by that State or that organization;

(b) the withdrawal of an objection to a reservation becomes operative only when notice of it has been received by the State or international organization which formulated the reservation.

Article 23

Procedure regarding reservation

1. A reservation, an express acceptance of a reservation and an objection to a reservation must be formulated in writing and communicated to the contracting States and contracting organizations and other States and international organizations entitled to become parties to the treaty.

2. If formulated when signing the treaty subject to ratification, act of formal confirmation, acceptance or approval, a reservation must be formally confirmed by the reserving State or international organization when expressing its consent to be bound by the treaty. In such a case the reservation shall be considered as having been made on the date of its confirmation.

3. An express acceptance of, or an objection to, a reservation made previously to confirmation of the reservation does not itself require confirmation.

4. The withdrawal of a reservation or of an objection to a reservation must be formulated in writing.

Section 3

Entry into force and provisional application of treaties

Article 24

Entry into force

1. A treaty enters into force in such manner and upon such date as it may provide or as the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organizations may agree.

2. Failing any such provision or agreement, a treaty enters into force as soon as consent to be bound by the treaty has been established for

dende stat eller den pågældende organisation har modtaget meddelelse herom;

(b) får tilbagekaldelse af en indsigelse mod et forbehold ikke virkning, før den stat eller internationale organisation, der fremsatte forbeholdet, har modtaget meddelelse herom.

Artikel 23

Fremgangsmåde vedrørende forbehold

1. Et forbehold, en udtrykkelig godkendelse af et forbehold og en indsigelse mod et forbehold skal formuleres skriftligt og meddeles til de kontraherende stater og kontraherende organisationer og andre stater og internationale organisationer, som er berettiget til at blive deltagere i traktaten.

2. Et forbehold skal, dersom det er fremsat ved undertegnelse af traktaten under forbehold af ratifikation, formel bekræftelse, accept eller godkendelse, bekræftes formelt af den stat eller internationale organisation, der tager forbeholdet, når denne udtrykker sit samtykke til at være bundet af traktaten. I et sådant tilfælde skal forbeholdet betragtes som fremsat på datoen for dets bekræftelse.

3. En udtrykkelig godkendelse af eller indsigelse mod et forbehold, som er fremsat forud for forbeholdets bekræftelse, kræver ikke selv nogen bekræftelse.

4. Tilbagekaldelse af et forbehold eller af en indsigelse mod et forbehold skal formuleres skriftligt.

Afsnit 3

Ikrafttrædelse og foreløbig anvendelse af traktater

Artikel 24

Ikrafttrædelse

1. En traktat træder i kraft på den måde og på den dato, som den måtte foreskrive, eller som de forhandlende stater og forhandlende organisationer respektive de forhandlende organisationer måtte blive enige om.

2. I mangel af en sådan bestemmelse eller aftale træder en traktat i kraft, så snart alle de forhandlende stater og forhandlende organisa-

all the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, all the negotiating organizations.

3. When the consent of a State or of an international organization to be bound by a treaty is established on a date after the treaty has come into force, the treaty enters into force for that State or that organization on that date, unless the treaty otherwise provides.

4. The provisions of a treaty regulating the authentication of its text, the establishment of consent to be bound by the treaty, the manner or date of its entry into force, reservations, the functions of the depositary and other matters arising necessarily before the entry into force of the treaty apply from the time of the adoption of its text.

Article 25

Provisional application

1. A treaty or a part of a treaty is applied provisionally pending its entry into force if:

(a) the treaty itself so provides; or

(b) the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organizations have in some other manner so agreed.

2. Unless the treaty otherwise provides or the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organizations have otherwise agreed, the provisional application of a treaty or a part of a treaty with respect to a State or an international organization shall be terminated if that State or that organization notifies the States and organizations with regard to which the treaty is being applied provisionally of its intention not to become a party to the treaty.

tioner respektive alle de forhandlende organisationer har givet deres samtykke til at være bundet af traktaten.

3. Når en stats eller en international organisations samtykke til at være bundet af en traktat gives på et tidspunkt efter traktatens ikrafttræden, træder traktaten i kraft for denne stat eller denne organisation på det nævnte tidspunkt, medmindre traktaten bestemmer andet.

4. En traktats bestemmelser om bekræftelse af dens tekst, meddelelse af samtykke til at være bundet af traktaten, måden og datoen for dens ikrafttræden, forbehold, depositarens funktioner og andre forhold, der nødvendigvis opstår inden traktatens ikrafttræden, finder anvendelse fra det tidspunkt, da dens tekst vedtages.

Artikel 25

Foreløbig anvendelse

1. En traktat eller en del af en traktat anvendes foreløbigt i afventen af dens ikrafttræden, såfremt:

(a) traktaten selv indeholder bestemmelse herom; eller

(b) de forhandlende stater og forhandlende organisationer respektive de forhandlende organisationer på anden måde er blevet enige herom.

2. Medmindre traktaten foreskriver andet, eller de forhandlende stater og forhandlende organisationer respektive de forhandlende organisationer er blevet enige om andet, skal den foreløbige anvendelse af en traktat eller af en del af en traktat i forhold til en stat eller en international organisation ophøre, hvis denne stat eller denne organisation meddeler de stater og organisationer, mellem hvilke traktaten anvendes foreløbigt, at det er dens hensigt ikke at blive deltager i traktaten.

Part III

Observance, application and interpretation of treaties

Section 1

Observance of treaties

Articles 26

Pacta sunt servanda

Every treaty in force is binding upon the parties to it and must be performed by them in good faith.

Article 27

Internal law of States, rules of international organizations and observance of treaties

1. A State party to a treaty may not invoke the provisions of its internal law as justification for its failure to perform the treaty.

2. An international organization party to a treaty may not invoke the rules of the organization as justification for its failure to perform the treaty.

3. The rules contained in the preceding paragraphs are without prejudice to article 46.

Section 2

Application of treaties

Article 28

Non-retroactivity of treaties

Unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established, its provisions do not bind a party in relation to any act or fact which took place or any situation which ceased to exist before the date of the entry into force of the treaty with respect to that party.

Article 29

Territorial scope of treaties

Unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established, a treaty between one or more States and one or more international organizations is binding upon each State party in respect of its entire territory.

Kapitel III

Overholdelse, anvendelse og fortolkning af traktater

Afsnit 1

Overholdelse af traktater

Artikel 26

Pacta sunt servanda

Enhver ikraftværende traktat er bindende for dens deltagere og skal opfyldes af dem i god tro.

Artikel 27

Staters interne ret, internationale organisationers regler og overholdelse af traktater

1. En stat, der er deltager i en traktat, må ikke påberåbe sig bestemmelser i sit interne retssystem til retfærdiggørelse af sin undladelse af at opfylde traktaten.

2. En international organisation, der er deltager i en traktat, må ikke påberåbe sig organisationens regler til retfærdiggørelse af sin undladelse af at opfylde traktaten.

3. Reglerne indeholdt i de foregående stykker begrænser ikke rækkevidden af artikel 46.

Afsnit 2

Anvendelse af traktater

Artikel 28

Traktaters ikke-tilbagevirkende kraft

Medmindre en anden hensigt fremgår af traktaten eller er fastslået på anden måde, binder dens bestemmelser ikke en deltager med hensyn til nogen handling eller kendsgerning, som fandt sted, eller nogen situation, som opførte at bestå, forud for datoen for traktatens ikrafttræden for denne deltager.

Artikel 29

Traktaters territoriale anvendelsesområde

Medmindre andet fremgår af traktaten eller er fastslået på anden måde, er en traktat mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer bindende for hver enkelt deltagerstat med hensyn til hele dens territorium.

Article 30

Application of successive treaties relating to the same subject-matter

1. The rights and obligations of States and international organizations parties to successive treaties relating to the same subject-matter shall be determined in accordance with the following paragraphs.

2. When a treaty specifies that it is subject to, or that it is not to be considered as incompatible with, an earlier or later treaty, the provisions of that other treaty prevail.

3. When all the parties to the earlier treaty are parties also to the later treaty but the earlier treaty is not terminated or suspended in operation under article 59, the earlier treaty applies only to the extent that its provisions are compatible with those of the later treaty.

4. When the parties to the later treaty do not include all the parties to the earlier one:

(a) as between two parties, each of which is a party to both treaties, the same rule applies as in paragraph 3;

(b) as between a party to both treaties and a party to only one of the treaties, the treaty to which both are parties governs their mutual rights and obligations.

5. Paragraph 4 is without prejudice to article 41, or to any question of the termination or suspension of the operation of a treaty under article 60 or to any question of responsibility which may arise for a State or for an international organization from the conclusion or application of a treaty the provisions of which are incompatible with its obligations towards a State or an organization under another treaty.

6. The preceding paragraphs are without prejudice to the fact that, in the event of a conflict between obligations under the Charter of the United Nations and obligations under a treaty, the obligations under the Charter shall prevail.

Artikel 30

Anvendelse af successive traktater vedrørende samme emne

1. Rettigheder og forpligtelser for stater og internationale organisationer, der er deltagere i successive traktater vedrørende samme emne, afgøres i overensstemmelse med følgende stykker.

2. Når en traktat angiver, at den skal vige for, eller at den ikke skal betragtes som uforenelig med en tidligere eller senere traktat, skal denne anden traktats bestemmelser gå forud.

3. Når alle deltagerne i den tidligere traktat også er deltagere i den senere traktat, men den tidligere traktat ikke er bragt til ophør eller suspenderet i henhold til artikel 59, finder den tidligere traktat kun anvendelse i den udstrækning, dens bestemmelser er forenelige med den senere traktats bestemmelser.

4. Når deltagerne i den senere traktat ikke omfatter alle deltagerne i den tidligere:

(a) gælder for så vidt angår to deltagere, som hver især er deltager i begge traktater, samme regel som fastsat i stk. 3;

(b) er, for så vidt angår en deltager i begge traktater og en deltager i kun den ene traktat, den traktat, i hvilken begge er deltagere, bestemmende for deres fælles rettigheder og forpligtelser.

5. Stk. 4 berører ikke artikel 41 eller noget spørgsmål om ophør eller suspension af en traktat i henhold til artikel 60 eller noget spørgsmål om ansvar, som måtte opstå for en stat eller for en international organisation ved indgåelse eller anvendelse af en traktat, hvis bestemmelser er uforenelige med dens forpligtelser over for en stat eller en organisation under en anden traktat.

6. De foregående stykker berører ikke den kendsgerning, at i tilfælde af konflikt mellem forpligtelser ifølge De Forenede Nationers pagt og forpligtelser ifølge en traktat, skal forpligtelserne i henhold til pagten gå forud.

Section 3

Interpretation of treaties

Article 31

General rule of interpretation

1. A treaty shall be interpreted in good faith in accordance with the ordinary meaning to be given to the terms of the treaty in their context and in the light of its object and purpose.

2. The context for the purpose of the interpretation of a treaty shall comprise, in addition to the text, including its preamble and annexes:

(a) any agreement relating to the treaty which was made between all the parties in connection with the conclusion of the treaty;

(b) any instrument which was made by one or more parties in connection with the conclusion of the treaty and accepted by the other parties as an instrument related to the treaty.

3. There shall be taken into account, together with the context:

(a) any subsequent agreement between the parties regarding the interpretation of the treaty or the application of its provisions;

(b) any subsequent practice in the application of the treaty which establishes the agreement of the parties regarding its interpretation;

(c) any relevant rules of international law applicable in the relations between the parties.

4. A special meaning shall be given to a term if it is established that the parties so intended.

Article 32

Supplementary means of interpretation

Recourse may be had to supplementary means of interpretation, including the preparatory work of the treaty and the circumstances of its conclusion, in order to confirm the meaning resulting from the application of article 31, or to determine the meaning when the interpretation according to article 31:

(a) leaves the meaning ambiguous or obscure; or

(b) leads to a result which is manifestly absurd or unreasonable.

Afsnit 3

Fortolkning af traktater

Artikel 31

Almindelig regel om fortolkning

1. En traktat skal fortolkes loyalt i overensstemmelse med den sædvanlige betydning, der måtte tillægges traktatens udtryk i deres sammenhæng og belyst af dens hensigt og formål.

2. Med henblik på fortolkningen af en traktat indgår i sammenhængen foruden selve teksten inklusive dens præambel og bilag:

(a) enhver aftale vedrørende traktaten, som er indgået mellem samtlige deltagere i forbindelse med traktatens indgåelse;

(b) ethvert dokument, som er udarbejdet af en eller flere deltagere i forbindelse med traktatens indgåelse og godkendt af de øvrige deltagere som et dokument i tilknytning til traktaten.

3. Jævnside med sammenhængen skal der tages hensyn til:

(a) en eventuel efterfølgende aftale mellem deltagerne vedrørende traktatens fortolkning eller anvendelsen af dens bestemmelser;

(b) enhver efterfølgende praksis vedrørende traktatens anvendelse, som fastslår en enighed mellem deltagerne vedrørende dens fortolkning;

(c) enhver relevant folkeretlig retsregel, som finder anvendelse i forholdet mellem deltagerne.

4. Der skal tillægges et udtryk en særlig betydning, hvis det er godtgjort, at dette var deltagernes hensigt.

Artikel 32

Supplerende fortolkningsmidler

Supplerende fortolkningsmidler, herunder forarbejderne til traktaten og omstændighederne ved dens indgåelse, kan tages i betragtning med henblik på at få bekræftet den betydning, der fremkommer ved anvendelsen af artikel 31, eller på at fastslå betydningen, når fortolkningen i henhold til artikel 31:

(a) efterlader betydningen flertydig eller uklar, eller

(b) fører til et resultat, som er åbenbart meningsløst eller urimeligt.

Article 33

Interpretation of treaties authenticated in two or more languages

1. When a treaty has been authenticated in two or more languages, the text is equally authoritative in each language, unless the treaty provides or the parties agree that, in case of divergence, a particular text shall prevail.

2. A version of the treaty in a language other than one of those in which the text was authenticated shall be considered an authentic text only if the treaty so provides or the parties so agree.

3. The terms of a treaty are presumed to have the same meaning in each authentic text.

4. Except where a particular text prevails in accordance with paragraph 1, when a comparison of the authentic texts discloses a difference of meaning which the application of articles 31 and 32 does not remove, the meaning which best reconciles the texts, having regard to the object and purpose of the treaty, shall be adopted.

Section 4

Treaties and third States or third organizations

Article 34

General rule regarding third States and third organizations

A treaty does not create either obligations or rights for a third State or a third organization without the consent of that State or that organization.

Article 35

Treaties providing for obligations for third States or third organizations

An obligation arises for a third State or a third organization from a provision of a treaty if the parties to the treaty intend the provision to be the means of establishing the obligation and the third State or the third organization expressly accepts that obligation in writing. Acceptance by the third organization of such

Artikel 33

Fortolkningen af traktater, der er bekræftede på to eller flere sprog

1. Når en traktat er bekræftet på to eller flere sprog, har teksten samme gyldighed på hvert af disse sprog, medmindre traktaten bestemmer, eller deltagerne er enige om, at en bestemt tekst skal have forrang i tilfælde af uoverensstemmelse.

2. En traktattekst på et andet sprog end et af de sprog, på hvilket teksten blev bekræftet, skal kun betragtes som en bekræftet tekst, dersom traktaten indeholder bestemmelse herom, eller deltagerne er enige herom.

3. De i en traktat anvendte udtryk forudsættes at have samme betydning i hver bekræftet tekst.

4. Når en sammenligning af de bekræftede tekster afslører en forskel i betydning, som ikke ophæves ved anvendelsen af artiklerne 31 og 32, skal den betydning lægges til grund, som bedst forener de forskellige tekster under hensyntagen til traktatens hensigt og formål, undtagen hvor en tekst har forrang i henhold til stk. 1.

Afsnit 4

Traktater og tredjestater eller tredjeorganisationer

Artikel 34

Almindelig regel vedrørende tredjestater og tredjeorganisationer

En traktat skaber hverken forpligtelser eller rettigheder for en tredjestat eller en tredjeorganisation uden den pågældende stats eller den pågældende organisations samtykke.

Artikel 35

Traktater, der pålægger tredjestater eller tredjeorganisationer forpligtelser

En forpligtelse for en tredjestat eller en tredjeorganisation opstår gennem en bestemmelse i en traktat, hvis deltagerne i traktaten har til hensigt gennem bestemmelsen at skabe forpligtelsen, og tredjestaten eller tredjeorganisationen udtrykkeligt godkender denne forpligtelse skriftligt. Tredjeorganisationens godken-

an obligation shall be governed by the rules of that organization.

Article 36

Treaties providing for rights for third States or third organizations

1. A right arises for a third State from a provision of a treaty if the parties to the treaty intend the provision to accord that right either to the third State or to a group of States to which it belongs, or to all States, and the third State assents thereto. Its assent shall be presumed so long as the contrary is not indicated, unless the treaty otherwise provides.

2. A right arises for a third organization from a provision of a treaty if the parties to the treaty intend the provision to accord that right either to the third organization, or to a group of international organizations to which it belongs, or to all organizations, and the third organization assents thereto. Its assent shall be governed by the rules of the organization.

3. A State or an international organization exercising a right in accordance with paragraph 1 or 2 shall comply with the conditions for its exercise provided for in the treaty or established in conformity with the treaty.

Article 37

Revocation or modification of obligations or rights of third States or third organizations

1. When an obligation has arisen for a third State or a third organization in conformity with article 35, the obligation may be revoked or modified only with the consent of the parties to the treaty and of the third State or the third organization, unless it is established that they had otherwise agreed.

2. When a right has arisen for a third State or a third organization in conformity with article 36, the right may not be revoked or modified by the parties if it is established that the right was intended not to be revocable or subject to modification without the consent of the third State or the third organization.

delse af en sådan forpligtelse skal reguleres af denne organisations regler.

Artikel 36

Traktater, hvis bestemmelser skaber rettigheder for tredjestater eller tredjeorganisationer

1. En rettighed for en tredjestat opstår gennem en bestemmelse i en traktat, hvis det er deltagerens hensigt med bestemmelsen at tilstå denne rettighed enten til tredjestaten eller til en gruppe af stater, som den tilhører, eller til alle stater, og tredjestaten giver sit samtykke hertil. Medmindre traktaten bestemmer andet, forudsættes dens samtykke at foreligge, så længe det modsatte ikke er tilkendegivet.

2. En rettighed for en tredjeorganisation opstår gennem en bestemmelse i en traktat, hvis det er deltagerens hensigt med bestemmelsen at tilstå denne rettighed enten til tredjeorganisationen eller til en gruppe af internationale organisationer, som den tilhører, eller til alle organisationer, og tredjeorganisationen giver sit samtykke hertil. Dens samtykke reguleres af organisationens regler.

3. En stat eller en international organisation, som udøver en rettighed i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, skal overholde de betingelser for dens udøvelse, der måtte være foreskrevet i traktaten eller fastslået i overensstemmelse med traktaten.

Artikel 37

Tilbagekaldelse eller ændringer af tredjestaters eller tredjeorganisationers forpligtelser eller rettigheder

1. Når en forpligtelse er opstået for en tredjestat eller en tredjeorganisation i overensstemmelse med artikel 35, kan forpligtelsen kun tilbagekaldes eller ændres med samtykke fra deltagerne i traktaten og fra tredjestaten eller tredjeorganisationen, medmindre det godtgøres, at andet var aftalt mellem dem.

2. Når der er opstået en rettighed for en tredjestat eller en tredjeorganisation i overensstemmelse med artikel 36, kan rettigheden ikke tilbagekaldes eller ændres af parterne, hvis det godtgøres, at det var hensigten, at rettigheden ikke skulle kunne tilbagekaldes eller ændres uden samtykke fra tredjestaten eller tredjeorganisationen.

3. The consent of an international organization party to the treaty or of a third organization, as provided for in the foregoing paragraphs, shall be governed by the rules of that organization.

Article 38

Rules in a treaty becoming binding on third States or third organizations through international custom.

Nothing in articles 34 to 37 precludes a rule set forth in a treaty from becoming binding upon a third State or a third organization as a customary rule of international law, recognized as such.

Part IV

Amendment and modification of treaties

Article 39

General rule regarding the amendment of treaties

1. A treaty may be amended by agreement between the parties. The rules laid down in Part II apply to such an agreement except in so far as the treaty may otherwise provide.

2. The consent of an international organization to an agreement provided for in paragraph 1 shall be governed by the rules of that organization.

Article 40

Amendment of multilateral treaties

1. Unless the treaty otherwise provides, the amendment of multilateral treaties shall be governed by the following paragraphs.

2. Any proposal to amend a multilateral treaty as between all the parties must be notified to all the contracting States and all the contracting organizations, each one of which shall have the right to take part in:

- (a) the decision as to the action to be taken in regard to such proposal;
- (b) the negotiation and conclusion of any agreement for the amendment of the treaty.

3. Samtykket fra en international organisation, der er deltager i traktaten, eller fra en tredjeorganisation som foreskrevet i de foregående stykker skal reguleres af denne organisations regler.

Artikel 38

Traktatbestemmelser, som bliver bindende for tredjestater eller tredjeorganisationer i henhold til folkeretlig sædvane

Intet i artiklerne 34 til 37 udelukker, at en regel indeholdt i en traktat bliver bindende for en tredjestat eller en tredjeorganisation som en folkeretlig sædvaneregulering, der anerkendes som sådan.

Kapitel IV

Ændring og modifikation af traktater

Artikel 39

Almindelig regel vedrørende ændring af traktater

1. En traktat kan ændres ved overenskomst mellem deltagerne. De i kapitel II fastlagte regler gælder for en sådan overenskomst, medmindre traktaten bestemmer andet.

2. En international organisations samtykke til en overenskomst foreskrevet i stk. 1 reguleres af denne organisations regler.

Artikel 40

Ændring af multilaterale traktater

1. Medmindre vedkommende traktat bestemmer andet, sker ændringen af multilaterale traktater i overensstemmelse med følgende stykker.

2. Ethvert forslag til ændring af en multilateral traktat i forholdet mellem samtlige deltagere skal meddeles til alle de kontraherende stater og alle de kontraherende organisationer, og enhver af disse er berettiget til at tage del i:

- (a) afgørelsen af, hvilke skridt der skal tages med hensyn til et sådant forslag;
- (b) forhandling om og indgåelse af en eventuel overenskomst om ændring af traktaten.

3. Every State or international organization entitled to become a party to the treaty shall also be entitled to become a party to the treaty as amended.

4. The amending agreement does not bind any State or international organization already a party to the treaty which does not become a party to the amending agreement; article 30, paragraph 4(b), applies in relation to such State or organization.

5. Any State or international organization which becomes a party to the treaty after the entry into force of the amending agreement shall, failing an expression of a different intention by that State or that organization:

(a) be considered as a party to the treaty as amended; and

(b) be considered as a party to the unamended treaty in relation to any party to the treaty not bound by the amending agreement.

Article 41

Agreements to modify multilateral treaties between certain of the parties only

1. Two or more of the parties to a multilateral treaty may conclude an agreement to modify the treaty as between themselves alone if:

(a) the possibility of such a modification is provided for by the treaty; or

(b) the modification in question is not prohibited by the treaty and:

(i) does not affect the enjoyment by the other parties of their rights under the treaty or the performance of their obligations;

(ii) does not relate to a provision, derogation from which is incompatible with the effective execution of the object and purpose of the treaty as a whole.

2. Unless in a case falling under paragraph 1 (a) the treaty otherwise provides, the parties in question shall notify the other parties of their intention to conclude the agreement and of the modification to the treaty for which it provides.

3. Enhver stat eller international organisation, som er berettiget til at blive deltager i traktaten, skal ligeledes være berettiget til at blive deltager i den ændrede traktat.

4. Overenskomsten om ændringen binder ikke nogen stat eller international organisation, der allerede er deltager i selve traktaten, men som ikke er deltager i overenskomsten om ændringen; artikel 30, stk. 4 (b) finder anvendelse over for en sådan stat eller organisation.

5. Enhver stat eller international organisation, som bliver deltager i traktaten, efter at overenskomsten om ændringen er trådt i kraft, skal, forudsat at vedkommende stat eller vedkommende organisation ikke giver udtryk for en anden hensigt:

(a) betragtes som værende deltager i den ændrede traktat og

(b) betragtes som deltager i den uændrede traktat i forhold til enhver deltager i traktaten, som ikke er bundet af overenskomsten om ændringen.

Artikel 41

Overenskomster, der modificerer multilaterale traktater i forholdet mellem enkelte af deltagerne

1. To eller flere deltagere i en multilateral traktat kan indgå en overenskomst om modifikation af traktaten sig imellem, hvis:

(a) traktaten forudser muligheden for en sådan modifikation, eller

(b) traktaten ikke forbyder en sådan modifikation, og denne

(i) ikke griber ind i de øvrige deltageres rettigheder eller i opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til traktaten;

(ii) ikke vedrører en bestemmelse, fra hvilken en afvigelse er uforenelig med den effektive gennemførelse af traktatens hensigt og formål som helhed.

2. Medmindre traktaten i tilfælde, der omfattes af stk. 1 (a), bestemmer noget andet, skal vedkommende deltagere meddele de øvrige deltagere, at de har til hensigt at afslutte overenskomsten, og hvilken modifikation af traktaten denne overenskomst indebærer.

Part V

Invalidity, termination and suspension of the operation of treaties

Section 1

General provisions

Article 42

Validity and continuance in force of treaties

1. The validity of a treaty or of the consent of a State or an international organization to be bound by a treaty may be impeached only through the application of the present Convention.

2. The termination of a treaty, its denunciation or the withdrawal of a party, may take place only as a result of the application of the provisions of the treaty or of the present Convention. The same rule applies to suspension of the operation of a treaty.

Article 43

Obligations imposed by international law independently of a treaty

The invalidity, termination or denunciation of a treaty, the withdrawal of a party from it, or the suspension of its operation, as a result of the application of the present Convention or of the provisions of the treaty, shall not in any way impair the duty of any State or of any international organization to fulfil any obligation embodied in the treaty to which that State or that organization would be subject under international law independently of the treaty.

Article 44

Separability of treaty provisions

1. A right of a party, provided for in a treaty or arising under article 56, to denounce, withdraw from or suspend the operation of the treaty may be exercised only with respect to the whole treaty unless the treaty otherwise provides or the parties otherwise agree.

2. A ground for invalidating, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty recognized in the present Convention may be invoked only with respect to the whole treaty except as provided in the following paragraphs or in article 60.

Kapitel V

Ugyldighed, ophør og suspension af traktater

Afsnit 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 42

Traktaters gyldighed og forbliven i kraft

1. Gyldigheden af en traktat eller af en stats eller en international organisations samtykke til at være bundet af en traktat kan kun anfægtes gennem anvendelsen af denne konvention.

2. En traktats ophør, dens opsigelse eller en deltagers tilbagetræden fra traktaten kan kun ske som følge af en anvendelse af traktatens bestemmelser eller af denne konvention. Den samme regel gælder ved en suspension af traktaten.

Artikel 43

Forpligtelser i medfør af folkeretten, uafhængigt af en traktat

En traktats ugyldighed, ophør eller opsigelse, en deltagers tilbagetræden fra den eller dens suspension som resultat af en anvendelse af denne konvention eller af traktatens bestemmelser skal ikke på nogen måde påvirke en stats eller en international organisations pligt til at opfylde nogen forpligtelse, der har fundet udtryk i traktaten, og som ville påhvile denne stat eller denne organisation ifølge folkeretten, uafhængigt af traktaten.

Artikel 44

Adskillelse af traktatbestemmelser

1. En deltagers ret ifølge en traktat eller ifølge artikel 56 til at opsiges, trække sig tilbage fra eller suspendere en traktat kan kun udøves for så vidt angår traktaten som helhed, medmindre traktaten bestemmer andet, eller andet aftales mellem deltagerne.

2. En i denne konvention anerkendt grund til at erklære en traktat ugyldig, bringe den til ophør, træde tilbage fra den eller suspendere den kan kun påberåbes for så vidt angår traktaten som helhed, bortset fra de i de følgende stykker eller i artikel 60 anførte tilfælde.

3. If the ground relates solely to particular clauses, it may be invoked only with respect to those clauses where:

(a) the said clauses are separable from the remainder of the treaty with regard to their application;

(b) it appears from the treaty or is otherwise established that acceptance of those clauses was not an essential basis of the consent of the other party or parties to be bound by the treaty as a whole; and

(c) continued performance of the remainder of the treaty would not be unjust.

4. In cases falling under articles 49 and 50, the State or international organization entitled to invoke the fraud or corruption may do so with respect either to the whole treaty or, subject to paragraph 3, to the particular clauses alone.

5. In cases falling under articles 51, 52 and 53, no separation of the provisions of the treaty is permitted.

Article 45

Loss of a right to invoke a ground for invalidating, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty

1. A State may no longer invoke a ground for invalidating, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty under articles 46 to 50 or articles 60 and 62 if, after becoming aware of the facts:

(a) it shall have expressly agreed that the treaty is valid or remains in force or continues in operation, as the case may be; or

(b) it must by reason of its conduct be considered as having acquiesced in the validity of the treaty or in its maintenance in force or in operation, as the case may be.

2. An international organization may no longer invoke a ground for invalidating, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty under articles 46 to 50 or articles 60 and 62 if, after becoming aware of the facts:

3. Hvis grunden udelukkende vedrører særlige traktatbestemmelser, kan den påberåbes alene for så vidt angår disse bestemmelser, når:

(a) de omhandlede bestemmelser for så vidt angår deres anvendelse kan adskilles fra den øvrige del af traktaten;

(b) det fremgår af traktaten eller på anden måde er godtgjort, at godtagelsen af netop disse traktatbestemmelser ikke udgjorde en væsentlig forudsætning for den eller de andre deltageres samtykke til at være bundet af traktaten som helhed, og

(c) den fortsatte opfyldelse af den resterende del af traktaten ikke ville være ubillig.

4. I tilfælde, der omfattes af artiklerne 49 og 50, kan den stat eller internationale organisation, der er berettiget til at påberåbe sig svig eller bestikkelse, gøre dette enten for traktaten som helhed eller under iagttagelse af stk. 3 alene for så vidt angår bestemte traktatbestemmelser.

5. I tilfælde, der omfattes af artiklerne 51, 52 og 53, er adskillelse af traktatens bestemmelser ikke tilladt.

Artikel 45

Tab af retten til at påberåbe sig en grund til at erklære en traktat ugyldig, bringe den til ophør, træde tilbage fra den eller suspendere den

1. En stat kan ikke længere påberåbe sig en grund til at erklære en traktat ugyldig, bringe den til ophør, træde tilbage fra den eller suspendere den i henhold til artiklerne 46-50 eller artiklerne 60 og 62, hvis staten efter at være blevet klar over kendsgerningerne:

(a) udtrykkeligt har erklæret sig indforstået med, at traktaten er gyldig, respektive forbliver i kraft eller fortsat anvendes, eller

(b) i kraft af sin adfærd må betragtes som havende indvilliget i traktatens gyldighed, respektive dens forbliven i kraft eller fortsatte anvendelse.

2. En international organisation kan ikke længere påberåbe sig en grund til at erklære en traktat ugyldig, bringe den til ophør, træde tilbage fra den eller suspendere den i henhold til artiklerne 46-50 eller artiklerne 60 og 62, hvis organisationen efter at være blevet klar over kendsgerningerne:

(a) it shall have expressly agreed that the treaty is valid or remains in force or continues in operation, as the case may be; or

(b) it must by reason of the conduct of the competent organ be considered as having renounced the right to invoke that ground.

Section 2

Invalidity of treaties

Article 46

Provisions of internal law of a State and rules of an international organization regarding competence to conclude treaties

1. A State may not invoke the fact that its consent to be bound by a treaty has been expressed in violation of a provision of its internal law regarding competence to conclude treaties as invalidating its consent unless that violation was manifest and concerned a rule of its internal law of fundamental importance.

2. An international organization may not invoke the fact that its consent to be bound by a treaty has been expressed in violation of the rules of the organization regarding competence to conclude treaties as invalidating its consent unless that violation was manifest and concerned a rule of fundamental importance.

3. A violation is manifest if it would be objectively evident to any State or any international organization conducting itself in the matter in accordance with the normal practice of States and, where appropriate, of international organizations and in good faith.

Article 47

Specific restrictions on authority to express the consent of a State or an international organization

If the authority of a representative to express the consent of a State or of an international organization to be bound by a particular treaty has been made subject to a specific restriction, his omission to observe that restric-

(a) udtrykkeligt har erklæret sig indforstået med, at traktaten er gyldig, respektive forbliver i kraft eller fortsat anvendes, eller

(b) i kraft af det kompetente organs adfærd må betragtes som havende givet afkald på retten til at påberåbe sig denne grund.

Afsnit 2

Traktaters ugyldighed

Artikel 46

En stats interne retssystem og en international organisations regler vedrørende kompetence til at indgå traktater

1. Den omstændighed, at en stats samtykke til at være bundet af en traktat er fremsat under overtrædelse af en bestemmelse i dens interne retssystem vedrørende kompetence til at indgå traktater, kan ikke af staten påberåbes som grund til at gøre samtykket ugyldigt, medmindre denne overtrædelse var åbenbar og vedrørte en regel i dens interne retssystem af grundlæggende betydning.

2. Den omstændighed, at en international organisations samtykke til at være bundet af en traktat er fremsat under overtrædelse af organisationens regler vedrørende kompetence til at indgå traktater, kan ikke af organisationen påberåbes som grund til at gøre samtykket ugyldigt, medmindre denne overtrædelse var åbenbar og vedrørte en regel af grundlæggende betydning.

3. En overtrædelse er åbenbar, hvis den ville være objektivt kendelig for enhver stat eller enhver international organisation, som optræder i sagen i overensstemmelse med normal praksis for stater og i givet fald for internationale organisationer, og i god tro.

Artikel 47

Specielle indskrænkninger i bemyndigelsen til at udtrykke en stats eller en international organisations samtykke

Hvis en repræsentants bemyndigelse til at udtrykke en stats eller en international organisations samtykke til at være bundet af en bestemt traktat er blevet gjort til genstand for en speciel indskrænkning, kan hans undladelse af

tion may not be invoked as invalidating the consent expressed by him unless the restriction was notified to the negotiating States and negotiating organizations prior to his expressing such consent.

Article 48

Error

1. A State or an international organization may invoke an error in a treaty as invalidating its consent to be bound by the treaty if the error relates to a fact or situation which was assumed by that State or that organization to exist at the time when the treaty was concluded and formed an essential basis of the consent of that State or that organization to be bound by the treaty.

2. Paragraph 1 shall not apply if the State or international organization in question contributed by its own conduct to the error or if the circumstances were such as to put that State or that organization on notice of a possible error.

3. An error relating only to the wording of the text of a treaty does not affect its validity; article 80 then applies.

Article 49

Fraud

A state or an international organization induced to conclude a treaty by the fraudulent conduct of a negotiating State or a negotiating organization may invoke the fraud as invalidating its consent to be bound by the treaty.

Article 50

Corruption of a representative of a State or of an international organization

A State or an international organization the expression of whose consent to be bound by a treaty has been procured through the corruption of its representative directly or indirectly by a negotiating State or a negotiating organiz-

at overholde denne indskrænkning ikke påberåbes som gørende det samtykke, der er udtrykt af ham, ugyldigt, medmindre indskrænkningen var meddelt de forhandlende stater og forhandlende organisationer, inden han udtrykte et sådant samtykke.

Artikel 48

Fejltagelse

1. En stat eller en international organisation kan påberåbe sig en fejltagelse i en traktat som grund til at gøre dens samtykke til at være bundet af traktaten ugyldigt, hvis fejltagelsen vedrører en kendsgerning eller en situation, som denne stat eller denne organisation gik ud fra forelå på tidspunktet for traktatens indgåelse, og som udgjorde et væsentligt grundlag for denne stats eller denne organisations samtykke til at være bundet af traktaten.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis vedkommende stat eller internationale organisation gennem sin egen adfærd bidrog til fejltagelsen, eller hvis omstændighederne var sådanne, at staten eller organisationen burde være opmærksom på muligheden for en fejltagelse.

3. En fejltagelse, der alene vedrører en traktatteksts ordlyd, påvirker ikke dens gyldighed; i så fald finder artikel 80 anvendelse.

Artikel 49

Svig

En stat eller en international organisation, der er blevet forledt til at indgå en traktat gennem en forhandlende stats eller en forhandlende organisations svigagtige adfærd, kan påberåbe sig svigen som grund til at anse sit samtykke til at være bundet af traktaten for ugyldigt.

Artikel 50

Bestikkelse af en stats eller en international organisations repræsentant

En stat eller en international organisation, hvis fremsættelse af samtykke til at være bundet af en traktat er opnået gennem en forhandlende stats eller en forhandlende organisations direkte eller indirekte bestikkelse af dens re-

ation may invoke such corruption as invalidating its consent to be bound by the treaty.

Article 51

Coercion of a representative of a State or of an international organization

The expression by a State or an international organization of consent to be bound by a treaty which has been procured by the coercion of the representative of that State or that organization through acts or threats directed against him shall be without any legal effect.

Article 52

Coercion of a State or of an international organization by the threat or use of force

A treaty is void if its conclusion has been procured by the threat or use of force in violation of the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations.

Article 53

Treaties conflicting with a peremptory norm of general international law (jus cogens)

A treaty is void if, at the time of its conclusion, it conflicts with a peremptory norm of general international law. For the purposes of the present Convention, a peremptory norm of general international law is a norm accepted and recognized by the international community of States as a whole as a norm from which no derogation is permitted and which can be modified only by a subsequent norm of general international law having the same character.

Section 3

Termination and suspension of the operation of treaties

Article 54

Termination of or withdrawal from a treaty under its provisions or by consent of the parties

The termination of a treaty or the withdrawal of a party may take place:

- (a) in conformity with the provisions of the treaty; or
- (b) at any time by consent of all the parties

præsætant, kan påberåbe sig en sådan bestikelse som gørende sit samtykke til at være bundet af traktaten ugyldigt.

Artikel 51

Tvang mod en stats eller en international organisations repræsætant

En stats eller en international organisations fremsættelse af samtykke til at være bundet af en traktat, som er opnået ved tvang mod denne stats eller denne organisations repræsætant i form af handlinger eller trusler rettet mod ham, skal ikke have nogen retlig virkning.

Artikel 52

Tvang mod en stat eller en international organisation gennem trussel om eller brug af magt

En traktat er ugyldig, hvis dens indgåelse er opnået gennem trussel om eller brug af magt i strid med de folkeretlige principper, der er nedlagt i De Forenede Nationers pagt.

Artikel 53

Traktater, der strider mod en tvingende norm i almindelig mellemlfolkelig ret (jus cogens)

En traktat er ugyldig, hvis den på indgåelsestidspunktet strider imod en tvingende norm i almindelig mellemlfolkelig ret. I denne konvention er en tvingende norm i almindelig mellemlfolkelig ret en retsregel, der er accepteret og anerkendt af folkeretssamfundet som helhed som en retsregel, fra hvilken der ikke tillades nogen fravigelse, og som kun kan ændres ved en senere almindelig folkeretlig retsregel af samme karakter.

Afsnit 3

Ophør og suspension af traktater

Artikel 54

Ophør af eller tilbagetræden fra en traktat i henhold til dens bestemmelser eller med deltagernes samtykke

En traktats ophør eller en deltagers tilbagetræden kan ske:

- (a) i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, eller
- (b) når som helst med samtykke fra alle del-

after consultation with the contracting States and contracting organizations.

Article 55

Reduction of the parties to a multilateral treaty below the number necessary for its entry into force

Unless the treaty otherwise provides, a multilateral treaty does not terminate by reason only of the fact that the number of the parties falls below the number necessary for its entry into force.

Article 56

Denunciation of or withdrawal from a treaty containing no provision regarding termination, denunciation or withdrawal

1. A treaty which contains no provision regarding its termination and which does not provide for denunciation or withdrawal is not subject to denunciation or withdrawal unless:

(a) it is established that the parties intended to admit the possibility of denunciation or withdrawal; or

(b) a right of denunciation or withdrawal may be implied by the nature of the treaty.

2. A party shall give not less than twelve months' notice of its intention to denounce or withdraw from a treaty under paragraph 1.

Article 57

Suspension of the operation of a treaty under its provisions or by consent of the parties

The operation of a treaty in regard to all the parties or to a particular party may be suspended:

(a) in conformity with the provisions of the treaty; or

(b) at any time by consent of all the parties after consultation with the contracting States and contracting organizations.

Article 58

Suspension of the operation of a multilateral treaty by agreement between certain of the parties only

1. Two or more parties to a multilateral treaty may conclude an agreement to suspend the operation of provisions of the treaty, temporarily and as between themselves alone, if:

tagerne efter samråd med de kontraherende stater og kontraherende organisationer.

Artikel 55

Formindskelse af deltagerantallet i en multilateral traktat under det for traktatens ikrafttræden nødvendige antal

Medmindre traktaten bestemmer andet, opfører en multilateral traktat ikke, blot fordi deltagerantallet formindskes til under det for traktatens ikrafttræden nødvendige antal.

Artikel 56

Opsigelse af eller tilbagetræden fra en traktat, der ikke indeholder nogen bestemmelse vedrørende ophør, opsigelse eller tilbagetræden

1. En traktat, som ikke indeholder nogen bestemmelse vedrørende dens ophør, og som ikke åbner adgang til opsigelse eller tilbagetræden, kan ikke være genstand for opsigelse eller tilbagetræden, medmindre:

(a) det er godtgjort, at deltagerne havde til hensigt at indrømme en mulighed for opsigelse eller tilbagetræden, eller

(b) en ret til opsigelse eller tilbagetræden følger af traktatens natur.

2. En deltager skal give mindst tolv måneders varsel om, at den har til hensigt at opsiges eller træde tilbage fra en traktat i henhold til stk. 1.

Artikel 57

Suspension af en traktat i henhold til dens bestemmelser eller med deltagerens samtykke

En traktat kan suspenderes i forhold til alle deltagerne eller til en bestemt deltager:

(a) i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, eller

(b) når som helst med samtykke fra samtlige deltagere i samråd med de kontraherende stater og kontraherende organisationer.

Artikel 58

Suspension af en multilateral traktat ifølge aftale alene mellem enkelte af deltagerne

1. To eller flere deltagere i en multilateral traktat kan indgå aftale om at suspendere bestemmelser i traktaten midlertidigt og alene sig imellem, hvis:

(a) the possibility of such a suspension is provided for by the treaty; or

(b) the suspension in question is not prohibited by the treaty and:

(i) does not affect the enjoyment by the other parties of their rights under the treaty or the performance of their obligations;

(ii) is not incompatible with the object and purpose of the treaty.

2. Unless in a case falling under paragraph 1 (a) the treaty otherwise provides, the parties in question shall notify the other parties of their intention to conclude the agreement and of those provisions of the treaty the operation of which they intend to suspend.

Article 59

Termination or suspension of the operation of a treaty implied by conclusion of a later treaty

1. A treaty shall be considered as terminated if all the parties to it conclude a later treaty relating to the same subject-matter and:

(a) it appears from the later treaty or is otherwise established that the parties intended that the matter should be governed by that treaty; or

(b) the provisions of the later treaty are so far incompatible with those of the earlier one that the two treaties are not capable of being applied at the same time.

2. The earlier treaty shall be considered as only suspended in operation if it appears from the later treaty or is otherwise established that such was the intention of the parties.

Article 60

Termination or suspension of the operation of a treaty as a consequence of its breach

1. A material breach of a bilateral treaty by one of the parties entitles the other to invoke the breach as a ground for terminating the treaty or suspending its operation in whole or in part.

2. A material breach of a multilateral treaty by one of the parties entitles:

(a) the other parties by unanimous agreement to suspend the operation of the treaty in whole or in part or to terminate it either:

(a) muligheden for en sådan suspension er forudsat i traktaten, eller

(b) den pågældende suspension ikke er forbudt i traktaten, og:

(i) ikke griber ind i de øvrige deltageres udøvelse af deres rettigheder eller opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til traktaten,

(ii) ikke er uforenelig med traktatens hensigt og formål.

2. Medmindre traktaten i tilfælde, der omfattes af stk. 1 (a), bestemmer noget andet, skal vedkommende deltagere meddele de øvrige deltagere, at de har til hensigt at afslutte den pågældende overenskomst, og hvilke af traktatens bestemmelser de agter at suspendere.

Artikel 59

Stiltiende ophør eller suspension af en traktat som følge af indgåelse af en senere traktat

1. En traktat skal betragtes som ophørt, hvis alle deltagere i den indgår en senere traktat vedrørende samme emne, og:

(a) det fremgår af den senere traktat, eller det godtgøres på anden måde, at deltagerne havde til hensigt, at det pågældende emne skulle reguleres af denne traktat, eller

(b) bestemmelserne i den senere traktat er uforenelige med den tidligere traktat i en sådan grad, at det ikke er muligt at anvende de to traktater samtidig.

2. Den tidligere traktats virksomhed skal kun betragtes som suspenderet, hvis det fremgår af den senere traktat, eller det på anden måde fastslås, at dette var deltagernes hensigt.

Artikel 60

Ophør eller suspension af en traktat som følge af brud på traktaten

1. Et væsentligt brud på en bilateral traktat fra en af deltagernes side berettiger den anden til at påberåbe sig bruddet som grund til at bringe traktaten til ophør eller suspendere den helt eller delvis.

2. Et væsentligt brud på en multilateral traktat fra en af deltagernes side berettiger:

(a) de øvrige deltagere til efter enstemmig overenskomst at suspendere traktaten helt eller delvis eller at bringe den til ophør, enten:

(i) in the relations between themselves and the defaulting State or international organization, or

(ii) as between all the parties;

(b) a party specially affected by the breach to invoke it as a ground for suspending the operation of the treaty in whole or in part in the relations between itself and the defaulting State or international organization;

(c) any party other than the defaulting State or international organization to invoke the breach as a ground for suspending the operation of the treaty in whole or in part with respect to itself if the treaty is of such a character that a material breach of its provisions by one party radically changes the position of every party with respect to the further performance of its obligations under the treaty.

3. A material breach of a treaty, for the purposes of this article, consists in:

(a) a repudiation of the treaty not sanctioned by the present Convention; or

(b) the violation of a provision essential to the accomplishment of the object or purpose of the treaty.

4. The foregoing paragraphs are without prejudice to any provision in the treaty applicable in the event of a breach.

5. Paragraphs 1 to 3 do not apply to provisions relating to the protection of the human person contained in treaties of a humanitarian character, in particular to provisions prohibiting any form of reprisals against persons protected by such treaties.

Article 61

Supervening impossibility of performance

1. A party may invoke the impossibility of performing a treaty as a ground for terminating or withdrawing from it if the impossibility results from the permanent disappearance or destruction of an object indispensable for the execution of the treaty. If the impossibility is temporary, it may be invoked only as a ground for suspending the operation of the treaty.

2. Impossibility of performance may not be invoked by a party as a ground for terminating, withdrawing from or suspending the operation

(i) forholdet mellem sig selv og den misligholdende stat eller internationale organisation, eller

(ii) imellem alle deltagerne;

(b) en deltager, der specielt berøres af traktatbruddet, til at påberåbe sig det som grund til at suspendere traktaten helt eller delvis i forholdet mellem sig selv og den misligholdende stat eller internationale organisation;

(c) enhver anden deltager end den misligholdende stat eller internationale organisation til at påberåbe sig bruddet som grund til at suspendere traktaten helt eller delvis i forhold til sig selv, hvis traktaten er af en sådan art, at en deltagers væsentlige brud på dens bestemmelser gennemgribende ændrer hver enkelt deltagers stilling med hensyn til den fortsatte opfyldelse af forpligtelserne i henhold til traktaten.

3. Et væsentligt traktatbrud udgøres, for så vidt angår nærværende artikel, af:

(a) en fornægtelse af traktaten, som ikke er hjemlet i denne konvention, eller

(b) krænkelse af en bestemmelse, som er afgørende for opnåelsen af traktatens formål og hensigt.

4. De foregående stykker griber ikke ind i bestemmelser i traktaten, der finder anvendelse i tilfælde af et brud.

5. Stk. 1-3 gælder ikke for bestemmelser vedrørende beskyttelse af den menneskelige person indeholdt i traktater af humanitær karakter, især bestemmelser, der forbyder enhver form for gengældelsesaktioner mod personer, som er beskyttet af sådanne traktater.

Artikel 61

Opfyldelse bliver senere umulig

1. En deltager kan påberåbe sig umuligheden af at opfylde en traktat som grund til at bringe den til ophør eller at træde tilbage fra den, hvis umuligheden hidrører fra en varig forsvinden eller tilintetgørelse af en genstand, som er uundværlig for traktatens opfyldelse. Hvis umuligheden er midlertidig, kan den kun påberåbes som grund til at suspendere traktaten.

2. En deltager kan ikke påberåbe sig umuligheden af at opfylde som grund til at bringe en traktat til ophør, træde tilbage fra den eller

of a treaty if the impossibility is the result of a breach by that party either of an obligation under the treaty or of any other international obligation owed to any other party to the treaty.

Article 62

Fundamental change of circumstances

1. A fundamental change of circumstances which has occurred with regard to those existing at the time of the conclusion of a treaty, and which was not foreseen by the parties, may not be invoked as a ground for terminating or withdrawing from the treaty unless:

(a) the existence of those circumstances constituted an essential basis of the consent of the parties to be bound by the treaty; and

(b) the effect of the change is radically to transform the extent of obligations still to be performed under the treaty.

2. A fundamental change of circumstances may not be invoked as a ground for terminating or withdrawing from a treaty between two or more States and one or more international organizations if the treaty establishes a boundary.

3. A fundamental change of circumstances may not be invoked as a ground for terminating or withdrawing from a treaty if the fundamental change is the result of a breach by the party invoking it either of an obligation under the treaty or of any other international obligation owed to any other party to the treaty.

4. If, under the foregoing paragraphs, a may invoke a fundamental change of circumstances as a ground for terminating or withdrawing from a treaty it may also invoke the change as a ground for suspending the operation of the treaty.

Article 63

Severance of diplomatic or consular relations

The severance of diplomatic or consular relations between States parties to a treaty between two or more States and one or more international organizations does not affect the

suspendere den, hvis umuligheden er resultat af et brud fra denne deltagers egen side enten på en forpligtelse i henhold til traktaten eller på nogen anden folkeretlig forpligtelse over for en anden deltager i traktaten.

Artikel 62

Fundamental ændring af omstændigheder

1. En indtruffet fundamental ændring af de omstændigheder, der forelå ved en traktats indgåelse, og som ikke var forudset af deltagerne, kan ikke påberåbes som grund til at bringe traktaten til ophør eller træde tilbage fra den, medmindre:

(a) disse omstændigheders eksistens udgjorde et væsentligt grundlag for deltagernes samtykke til at være bundet af traktaten, og

(b) virkningen af ændringen gennemgribende vil forandre omfanget af forpligtelser, som stadig skal opfyldes i henhold til traktaten.

2. En fundamental ændring af omstændigheder kan ikke påberåbes som grund til at bringe en traktat til ophør eller træde tilbage fra en traktat mellem to eller flere stater og en eller flere internationale organisationer, hvis traktaten fastlægger en grænse.

3. En fundamental ændring af omstændigheder kan ikke påberåbes som grund til at bringe en traktat til ophør eller træde tilbage fra den, hvis den fundamentale ændring er resultatet af et brud fra den deltagers side, som påberåber sig den, enten på en forpligtelse i henhold til traktaten eller på nogen anden mellemløbetlig forpligtelse over for en anden deltager i traktaten.

4. Hvis en deltager i henhold til de foregående stykker kan påberåbe sig en fundamental ændring af omstændigheder som grund til at bringe traktaten til ophør eller træde tilbage fra den, kan deltageren også påberåbe sig ændringen som grund til at suspendere traktaten.

Artikel 63

Afbrydelse af diplomatiske eller konsulære forbindelser

Afbrydelse af diplomatiske eller konsulære forbindelser mellem stater, der er deltagere i en traktat mellem to eller flere stater og en eller flere internationale organisationer, berører ik-

legal relations established between those States by the treaty except in so far as the existence of diplomatic or consular relations is indispensable for the application of the treaty.

Article 64

Emergence of a new peremptory norm of general international law (jus cogens)

If a new peremptory norm of general international law emerges, any existing treaty which is in conflict with that norm becomes void and terminates.

Section 4

Procedure

Article 65

Procedure to be followed with respect to invalidity, termination, withdrawal from or suspension of the operation of a treaty

1. A party which, under the provisions of the present Convention, invokes either a defect in its consent to be bound by a treaty or a ground for impeaching the validity of a treaty, terminating it, withdrawing from it or suspending its operation, must notify the other parties of its claim. The notification shall indicate the measure proposed to be taken with respect to the treaty and the reasons therefore.

2. If, after the expiry of a period which, except in cases of special urgency, shall not be less than three months after the receipt of the notification, no party has raised any objection, the party making the notification may carry out in the manner provided in article 67 the measure which it has proposed.

3. If, however, objection has been raised by any other party, the parties shall seek a solution through the means indicated in Article 33 of the Charter of the United Nations.

4. The notification or objection made by an international organization shall be governed by the rules of that organization.

ke de retlige forbindelser, som traktaten har skabt mellem disse stater, undtagen for så vidt eksistensen af diplomatiske eller konsulære forbindelser er uomgængelig nødvendig for traktatens anvendelse.

Artikel 64

Opståen af en ny tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret (jus cogens)

Hvis der opstår en ny tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret, bliver enhver eksisterende traktat, som er i strid med denne retsregel, ugyldig og ophører.

Afsnit 4

Fremgangsmåde

Artikel 65

Fremgangsmåde, som skal følges med hensyn til ugyldighed, ophør, tilbagetræden fra eller suspension af en traktat

1. En deltager, som i henhold til denne konventions bestemmelser enten påberåber sig en mangel ved sit samtykke til at være bundet af en traktat eller en grund til at anfægte en traktats gyldighed, bringe den til ophør, træde tilbage fra den eller suspendere den, skal give de øvrige deltagere meddelelse om sit forlangende. Meddelelsen skal angive, hvilken forholdsregel der agtes taget vedrørende traktaten og grundene herfor.

2. Hvis der efter udløbet af et tidsrum, som, bortset fra særlig hastende tilfælde, skal være på ikke mindre end tre måneder efter modtagelsen af meddelelsen, ikke er rejst indsigelse fra nogen deltager, kan den deltager, som har fremsat meddelelsen, iværksætte den foreslåede forholdsregel på den i artikel 67 foreskrevne måde.

3. Hvis indsigelse imidlertid er rejst af en anden deltager, skal deltagerne søge en løsning ved hjælp af de i De Forenede Nationers pagt, artikel 33, anviste midler.

4. En meddelelse eller indsigelse foretaget af en international organisation reguleres af denne organisations regler.

5. Nothing in the foregoing paragraphs shall affect the rights or obligations of the parties under any provisions in force binding the parties with regard to the settlement of disputes.

6. Without prejudice to article 45, the fact that a State or an international organization has not previously made the notification prescribed in paragraph 1 shall not prevent it from making such notification in answer to another party claiming performance of the treaty or alleging its violation.

Article 66

Procedures for judicial settlement, arbitration and conciliation

1. If, under paragraph 3 of article 65, no solution has been reached within a period of twelve months following the date on which the objection was raised, the procedures specified in the following paragraphs shall be followed.

2. With respect to a dispute concerning the application or the interpretation of article 53 or 64:

(a) if a State is a party to the dispute with one or more States, it may, by a written application, submit the dispute to the International Court of Justice for a decision;

(b) if a State is a party to the dispute to which one or more international organizations are parties, the State may, through a Member State of the United Nations if necessary, request the General Assembly or the Security Council or, where appropriate, the competent organ of an international organization which is a party to the dispute and is authorized in accordance with Article 96 of the Charter of the United Nations, to request an advisory opinion of the International Court of Justice in accordance with article 65 of the Statute of the Court;

(c) if the United Nations or an international organization that is authorized in accordance with Article 96 of the Charter of the United Nations is a party to the dispute, it may request an advisory opinion of the International Court of Justice in accordance with article 65 of the Statute of the Court;

5. Intet af det i de foregående stykker anførte skal berøre deltagernes rettigheder eller forpligtelser i henhold til eksisterende bestemmelser, som binder parterne med hensyn til afgørelse af tvistigheder.

6. Med forbehold af artikel 45 skal den omstændighed, at en stat eller en international organisation ikke tidligere har fremsat den i stk. 1 foreskrevne meddelelse, ikke forhindre den i at fremsætte en sådan meddelelse som svar til en anden deltager, der forlanger opfyldelse af traktaten eller påstår, at den er krænket.

Artikel 66

Fremgangsmåde med hensyn til domstolsafgørelse, voldgift og mægling

1. Hvis der ikke er opnået nogen løsning i henhold til artikel 65, stk. 3, inden for et tidsrum af tolv måneder fra den dato, på hvilken indsigelsen rejstes, skal den fremgangsmåde, der beskrives i de følgende stykker, følges.

2. Hvad angår en tvist vedrørende anvendelsen eller fortolkningen af artikel 53 eller 64:

(a) hvis en stat er part i en tvist med en eller flere stater, kan den ved skriftlig anmodning indbringe tvisten for Den Internationale Domstol til afgørelse;

(b) hvis en stat er part i en tvist, hvori en eller flere internationale organisationer deltager, kan staten gennem en af De Forenede Nationers medlemsstater om nødvendigt anmode Generalforsamlingen eller Sikkerhedsrådet eller evt. det kompetente organ i en international organisation, som er part i tvisten og er bemyndiget i overensstemmelse med artikel 96 i De Forenede Nationers pagt, om at anmode Den Internationale Domstol om et responsum i overensstemmelse med artikel 65 i domstolens statut;

(c) hvis De Forenede Nationer eller en international organisation, der er bemyndiget i overensstemmelse med artikel 96 i De Forenede Nationers pagt, er part i en tvist, kan de anmode Den Internationale Domstol om et responsum i overensstemmelse med artikel 65 i domstolens statut;

(d) if an international organization other than those referred to in sub-paragraph (c) is a party to the dispute, it may, through a Member State of the United Nations, follow the procedure specified in sub-paragraph (b);

(e) the advisory opinion given pursuant to sub-paragraph (b), (c) or (d) shall be accepted as decisive by all the parties to the dispute concerned;

(f) if the request under sub-paragraph (b), (c) or (d) for an advisory opinion of the Court is not granted, any one of the parties to the dispute may, by written notification to the other party or parties, submit it to arbitration in accordance with the provisions of the Annex to the present Convention.

3. The provisions of paragraph 2 apply unless all the parties to a dispute referred to in that paragraph by common consent agree to submit the dispute to an arbitration procedure, including the one specified in the Annex to the present Convention.

4. With respect to a dispute concerning the application or the interpretation of any of the articles in Part V, other than articles 53 and 64, of the present Convention, any one of the parties to the dispute may set in motion the conciliation procedure specified in the Annex to the Convention by submitting a request to that effect to the Secretary-General of the United Nations.

Article 67

Instruments for declaring invalid, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty

1. The notification provided for under article 65, paragraph 1 must be made in writing.

2. Any act declaring invalid, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty pursuant to the provisions of the treaty or of paragraphs 2 or 3 of article 65 shall be carried out through an instrument communicated to the other parties. If the instrument emanating from a State is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers. If the instrument emanates from an international organization,

(d) hvis en international organisation bortset fra dem, der er henvist til i pkt. (c), er part i en tvist, kan den gennem en af De Forenede Nationers medlemsstater følge den fremgangsmåde, der er beskrevet i pkt. (b);

(e) et responsum, der er afgivet i henhold til pkt. (b), (c) eller (d), skal accepteres som bindende af alle parterne i den pågældende tvist;

(f) hvis anmodningen i henhold til pkt. (b), (c) eller (d) om et responsum fra domstolen ikke bliver imødekommet, kan enhver af parterne i tvisten ved skriftlig meddelelse til den anden part eller de andre parter lade den afgøre ved voldgift i overensstemmelse med bestemmelserne i tillægget til denne konvention.

3. Bestemmelserne i stk. 2 gælder, medmindre der blandt alle parterne i en tvist som beskrevet i nævnte stykker er almindelig enighed om at lade tvisten afgøre ved voldgift, herunder på den måde, der er beskrevet i tillægget til denne konvention.

4. Hvad angår en tvist vedrørende anvendelsen eller fortolkningen af nogen af artiklerne i kapitel V, bortset fra artikel 53 og 64, i denne konvention kan enhver af parterne i tvisten iværksætte den i tillægget til konventionen beskrevne mæglingsprocedure ved at indbringe en anmodning herom for De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 67

Instrumenter til påberåbelse af en traktats ugyldighed, ophør, tilbagetræden fra den eller dens suspension

1. Den i artikel 65, stk. 1, foreskrevne meddelelse skal foreligge skriftligt.

2. Enhver handling med henblik på at erklære en traktat ugyldig, bringe den til ophør, træde tilbage fra den eller suspendere den i medfør af traktatens bestemmelser eller af artikel 65, stk. 2 eller 3, skal udføres ved hjælp af et instrument, som tilstilles de øvrige deltagere. Hvis instrumentet hidrører fra en stat og ikke er undertegnet af statsoverhovedet, regeringschefen eller udenrigsministeren, kan den statsrepræsentant, der overbringer det, afkræves fuldmagt. Hvis instrumentet hidrører fra en international organisation, kan den organisa-

the representative of the organization communicating it may be called upon to produce full powers.

Article 68

Revocation of notifications and instruments provided for in articles 65 and 67

A notification or instrument provided for in articles 65 or 67 may be revoked at any time before it takes effect.

Section 5

Consequences of the invalidity, termination or suspension of the operation of a treaty

Article 69

Consequences of the invalidity of a treaty

1. A treaty the invalidity of which is established under the present Convention is void. The provisions of a void treaty have no legal force.

2. If acts have nevertheless been performed in reliance on such a treaty:

(a) each party may require any other party to establish as far as possible in their mutual relations the position that would have existed if the acts had not been performed;

(b) acts performed in good faith before the invalidity was invoked are not rendered unlawful by reason only of the invalidity of the treaty.

3. In cases falling under articles 49, 50, 51 or 52, paragraph 2 does not apply with respect to the party to which the fraud, the act of corruption or the coercion is imputable.

4. In the case of the invalidity of the consent of a particular State or a particular international organization to be bound by a multilateral treaty, the foregoing rules apply in the relations between that State or that organization and the parties to the treaty.

Article 70

Consequences of the termination of a treaty

1. Unless the treaty otherwise provides or the parties otherwise agree, the termination of a treaty under its provisions or in accordance with the present Convention:

tionsrepræsentant, der overbringer det, afkræves fuldmagt.

Artikel 68

Tilbagekaldelse af de i artiklerne 65 og 67 foreskrevne meddelelser og instrumenter

En meddelelse eller et instrument som foreskrevet i artiklerne 65 og 67 kan tilbagekaldes når som helst, inden de har fået virkning.

Afsnit 5

Følgerne af ugyldighed, ophør eller suspension af en traktat

Artikel 69

Følgerne af en traktats ugyldighed

1. En traktat er ugyldig, når dens ugyldighed er fastslået i henhold til denne konvention. En ugyldig traktats bestemmelser er uden retsvirkning.

2. Hvis handlinger alligevel er udført i tillid til en sådan traktat:

(a) kan enhver deltager anmode enhver anden deltager om, så vidt det er muligt, at etablere den situation i deres indbyrdes forhold, som ville have foreligget, dersom handlingerne ikke var blevet udført;

(b) handlinger udført i god tro, før ugyldighed påberåbtes, bliver ikke retsstridige udelukkende som følge af traktatens ugyldighed.

3. I tilfælde omfattet af artiklerne 49, 50, 51 eller 52 finder stk. 2 ikke anvendelse på den deltager, til hvem svigen, bestikkelsen eller tvangen kan henføres.

4. I tilfælde, hvor en bestemt stats eller en bestemt international organisations samtykke til at være bundet af en multilateral traktat er ugyldigt, anvendes foranstående regler i forholdet mellem denne stat eller denne organisation og deltagerne i traktaten.

Artikel 70

Følgerne af en traktats ophør

1. Medmindre traktaten bestemmer andet eller deltagerne har aftalt andet, skal en traktats ophør i henhold til dens bestemmelser eller i overensstemmelse med denne konvention:

(a) releases the parties from any obligation further to perform the treaty;

(b) does not affect any right, obligation or legal situation of the parties created through the execution of the treaty prior to its termination.

2. If a State or an international organization denounces or withdraws from a multilateral treaty, paragraph 1 applies in the relations between that State or that organization and each of the other parties to the treaty from the date when such denunciation or withdrawal takes effect.

Article 71

Consequences of the invalidity of a treaty which conflicts with a peremptory norm of general international law

1. In the case of a treaty which is void under article 53 the parties shall:

(a) eliminate as far as possible the consequences of any act performed in reliance on any provision which conflicts with the peremptory norm of general international law; and

(b) bring their mutual relations into conformity with the peremptory norm of general international law.

2. In the case of a treaty which becomes void and terminates under article 64, the termination of the treaty:

(a) releases the parties from any obligation further to perform the treaty;

(b) does not affect any right, obligation or legal situation of the parties created through the execution of the treaty prior to its termination; provided that those rights, obligations or situations may thereafter be maintained only to the extent that their maintenance is not in itself in conflict with the new peremptory norm of general international law.

Article 72

Consequences of the suspension of the operation of a treaty

1. Unless the treaty otherwise provides or the parties otherwise agree, the suspension of the operation of a treaty under its provisions or in accordance with the present Convention:

(a) fritage deltagerne fra enhver videre forpligtelse til at opfylde traktaten;

(b) ikke anfægte nogen rettighed, forpligtelse eller retlig situation opstået for deltagerne gennem opfyldelse af traktaten inden dens ophør.

2. Hvis en stat eller en international organisation opsiger eller træder tilbage fra en multilateral traktat, kommer stk. 1 til anvendelse i forholdet mellem denne stat eller denne organisation og enhver af de øvrige deltagere i traktaten fra den dato, på hvilken en sådan opsigelse eller tilbagetræden får virkning.

Artikel 71

Følgerne af ugyldigheden af en traktat, som er i modstrid med en tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret

1. I tilfælde, hvor en traktat er ugyldig i henhold til artikel 53, skal deltagerne:

(a) så vidt muligt eliminere følgerne af enhver handling, som er udført i tillid til en bestemmelse, der er i modstrid med den tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret, og

(b) bringe deres indbyrdes forhold i overensstemmelse med den tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret.

2. I tilfælde, hvor en traktat bliver ugyldig og ophører i henhold til artikel 64, skal traktatens ophør:

(a) fritage deltagerne for enhver vedblivende forpligtelse til at opfylde traktaten;

(b) ikke anfægte nogen rettighed, forpligtelse eller retlig situation opstået for deltagerne gennem opfyldelsen af traktaten inden dens ophør, dog under den forudsætning, at sådanne rettigheder, forpligtelser eller situationer herefter kun kan opretholdes i en sådan udstrækning, at deres opretholdelse ikke i sig selv er i strid med den nye tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret.

Artikel 72

Følgerne af en suspension af en traktat

1. Medmindre traktaten bestemmer andet eller deltagerne har aftalt andet, skal suspension af en traktat i henhold til dens bestemmelser eller i overensstemmelse med denne konvention:

(a) releases the parties between which the operation of the treaty is suspended from the obligation to perform the treaty in their mutual relations during the period of the suspension;

(b) does not otherwise affect the legal relations between the parties established by the treaty.

2. During the period of the suspension the parties shall refrain from acts tending to obstruct the resumption of the operation of the treaty.

Part VI

Miscellaneous provisions

Article 73

Relationship to the Vienna Convention on the Law of Treaties

As between States parties to the Vienna Convention on the Law of Treaties of 1969, the relations of those States under a treaty between two or more States and one or more international organizations shall be governed by that Convention.

Article 74

Questions not prejudged by the present Convention

1. The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to a treaty between one or more States and one or more international organizations from a succession of States or from the international responsibility of a State or from the outbreak of hostilities between States.

2. The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to a treaty from the international responsibility of an international organization, from the termination of the existence of the organization or from the termination of participation by a State in the membership of the organization.

3. The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to the establishment of obligations and rights for States members of an international organization under a treaty to which that organization is a party.

(a) fritage de deltagere, mellem hvilke traktaten er suspenderet, fra forpligtelser til at opfylde traktaten i deres indbyrdes forhold under suspensionens varighed;

(b) ikke på anden måde påvirke det af traktaten skabte retlige forhold mellem deltagerne.

2. Så længe traktaten er suspenderet, skal deltagerne afstå fra handlinger, som kan være medvirkende til at hindre genoptagelsen af traktatens anvendelse.

Kapitel VI

Forskellige bestemmelser

Artikel 73

Forholdet til Wienerkonventionen om traktatretten

For så vidt angår stater, som deltager i Wienerkonventionen om traktatretten af 1969, skal forholdet mellem disse stater i henhold til en traktat mellem to eller flere stater og en eller flere internationale organisationer reguleres af denne konvention.

Artikel 74

Spørgsmål, der ikke er præjudiceret af denne konvention

1. Bestemmelserne i denne konvention skal ikke præjudicere noget spørgsmål, som kan opstå med hensyn til en traktat mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer som følge af statssuccession eller i forbindelse med en stats folkeretlige ansvar eller udbrud af fjendtligheder imellem stater.

2. Bestemmelserne i denne konvention skal ikke præjudicere noget spørgsmål, som kan opstå med hensyn til en traktat som følge af en international organisations folkeretlige ansvar, i forbindelse med at organisationen ophører med at eksistere, eller i forbindelse med at en stat ophører med at deltage som medlem af organisationen.

3. Bestemmelserne i denne konvention skal ikke præjudicere noget spørgsmål, som kan opstå med hensyn til fastsættelsen af forpligtelser og rettigheder for stater, som er medlemmer af en international organisation i henhold til en traktat, hvori denne organisation deltager.

Article 75

Diplomatic and consular relations and the conclusion of treaties

The severance or absence of diplomatic or consular relations between two or more States does not prevent the conclusion of treaties between two or more of those States and one or more international organizations. The conclusion of such a treaty does not in itself affect the situation in regard to diplomatic or consular relations.

Article 76

Case of an aggressor State

The provisions of the present Convention are without prejudice to any obligation in relation to a treaty between one or more States and one or more international organizations which may arise for an aggressor State in consequence of measures taken in conformity with the Charter of the United Nations with reference to that State's aggression.

Part VII

Depositaries, notifications, corrections and registration

Article 77

Depositaries of treaties

1. The designation of the depositary of a treaty may be made by the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organizations, either in the treaty itself or in some other manner. The depositary may be one or more States, an international organization or the chief administrative officer of the organization.

2. The functions of the depositary of a treaty are international in character and the depositary is under an obligation to act impartially in their performance. In particular, the fact that a treaty has not entered into force between certain of the parties or that a difference has appeared between a State or an international organization and a depositary with regard to the performance of the latter's functions shall not affect that obligation.

Artikel 75

Diplomatiske og konsulære forbindelser og indgåelse af traktater

Afbrydelse eller fravær af diplomatiske eller konsulære forbindelser mellem to eller flere stater forhindrer ikke indgåelse af traktater mellem to eller flere af disse stater og en eller flere internationale organisationer. Indgåelsen af en sådan traktat har ikke i sig selv nogen virkning med hensyn til diplomatiske eller konsulære forbindelser.

Artikel 76

Tilfælde vedrørende en angriberstat

Denne konventions bestemmelser berører ikke nogen forpligtelse i henhold til en traktat mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer, som måtte opstå for en angriberstat som følge af forholdsregler truffet i henhold til De Forenede Nationers pagt med henblik på vedkommende stats angrebshandling.

Kapitel VII

Depositarer, meddelelser, rettelser og registrering

Artikel 77

Traktatdeponarer

1. Udpegningen af en traktatdeponar kan foretages af de forhandlende stater og forhandlende organisationer respektive de forhandlende organisationer enten i selve traktaten eller på anden måde. Deponaren kan være en eller flere stater, en international organisation eller organisationens øverste administrative embedsmand.

2. Traktatdeponarens funktioner er af mellemfolkelig karakter, og deponaren har pligt til at handle upartisk ved udførelsen af disse. I særdeleshed bør den omstændighed, at en traktat ikke er trådt i kraft mellem visse af deltagerne, eller at der har vist sig at være uoverensstemmelse mellem en stat eller en international organisation og en deponar med hensyn til opfyldelsen af sidstnævntes opgaver, ikke påvirke denne pligt.

Article 78

Functions of depositaries

1. The functions of a depositary, unless otherwise provided in the treaty or agreed by the contracting States and contracting organizations or, as the case may be, by the contracting organizations, comprise in particular:

(a) keeping custody of the original text of the treaty and of any full powers delivered to the depositary;

(b) preparing certified copies of the original text and preparing any further text of the treaty in such additional languages as may be required by the treaty and transmitting them to the parties and to the States and international organizations entitled to become parties to the treaty;

(c) receiving any signatures to the treaty and receiving and keeping custody of any instruments, notifications and communications relating to it;

(d) examining whether the signature or any instrument, notification or communication relating to the treaty is in due and proper form and, if need be, bringing the matter to the attention of the State or international organization in question;

(e) informing the parties and the States and international organizations entitled to become parties to the treaty of acts, notifications and communications relating to the treaty;

(f) informing the States and international organizations entitled to become parties to the treaty when the number of signatures or of instruments of ratification, instruments relating to an act of formal confirmation, or of instruments of acceptance, approval or accession required for the entry into force of the treaty has been received or deposited;

(g) registering the treaty with the Secretariat of the United Nations;

(h) performing the functions specified in other provisions of the present Convention.

2. In the event of any difference appearing between a State or an international organization and the depositary as to the performance of the latter's functions, the depositary shall bring the question to the attention of:

(a) the signatory States and organizations and contracting States and contracting organizations; or

Artikel 78

Depositarens opgaver

1. Medmindre andet er bestemt i traktaten eller vedtaget af de kontraherende stater og kontraherende organisationer respektive de kontraherende organisationer, omfatter en depositars opgaver navnlig:

(a) at opbevare traktatens originaltekst og eventuelle fuldmagter overgivet til depositaren;

(b) at udfærdige bekræftede kopier af originalteksten og udfærdige yderligere traktattekster på sådanne andre sprog, som måtte være foreskrevet i traktaten, samt fremsende disse til deltagerne og til de stater og internationale organisationer, som er berettigede til at blive deltagere i traktaten;

(c) at modtage undertegnelser af traktaten samt modtage og opbevare instrumenter, notifikationer og meddelelser, som står i forbindelse med den;

(d) at undersøge om undertegnelsen eller de instrumenter, notifikationer eller meddelelser, som står i forbindelse med traktaten, er udført i behørig og rigtig form og, om nødvendigt, forelægge sagen for vedkommende stat eller internationale organisation;

(e) at underrette deltagerne og de stater og internationale organisationer, der er berettigede til at blive deltagere i traktaten, om handlinger, notifikationer og meddelelser, som vedrører traktaten;

(f) at underrette de stater og internationale organisationer, som er berettigede til at blive deltagere i traktaten, når det for traktatens ikrafttræden nødvendige antal undertegnelser eller instrumenter om ratifikation, instrumenter om formel bekræftelse eller instrumenter om accept, godkendelse eller tiltrædelse er modtaget eller deponeret;

(g) at registrere traktaten i De Forenede Nationers sekretariat;

(h) at udføre de funktioner, der er angivet i andre bestemmelser i denne konvention.

2. I tilfælde af, at der opstår uoverensstemmelse mellem en stat eller en international organisation og depositaren vedrørende udførelsen af sidstnævntes opgaver, skal depositaren forelægge spørgsmålet for

(a) signatarstaterne og -organisationerne og de kontraherende stater og kontraherende organisationer; eller

(b) where appropriate, the competent organ of the international organization concerned.

Article 79

Notifications and communications

Except as the treaty or the present Convention otherwise provide, any notification or communication to be made by any State or any international organization under the present Convention shall:

(a) if there is no depositary, be transmitted direct to the States and organizations for which it is intended, or if there is a depositary, to the latter;

(b) be considered as having been made by the State or organization in question only upon its receipt by the State or organization to which it was transmitted or, as the case may be, upon its receipt by the depositary;

(c) if transmitted to a depositary, be considered as received by the State or organization for which it was intended only when the latter State or organization has been informed by the depositary in accordance with article 78, paragraph 1 (e).

Article 80

Correction of errors in texts or in certified copies of treaties

1. Where, after the authentication of the text of a treaty, the signatory States and international organizations and the contracting States and contracting organizations are agreed that it contains an error, the error shall, unless those States and organizations decide upon some other means of correction, be corrected:

(a) by having the appropriate correction made in the text and causing the correction to be initialled by duly authorized representatives;

(b) by executing or exchanging an instrument or instruments setting out the correction which it has been agreed to make; or

(c) by executing a corrected text of the whole treaty by the same procedure as in the case of the original text.

2. Where the treaty is one for which there is a depositary, the latter shall notify the signatory States and international organizations and the contracting States and contracting organizations of the error and of the proposal to

(b) i givet fald for vedkommende internationale organisations kompetente organ.

Artikel 79

Notifikationer og meddelelser

Medmindre traktaten eller denne konvention bestemmer andet, skal enhver notifikation eller meddelelse, som udfærdiges af en stat eller en international organisation i henhold til denne konvention:

(a) hvis der ikke findes nogen depositar, fremsendes direkte til de stater og organisationer, som den er tiltænkt, eller hvis der findes en depositar, til sidstnævnte;

(b) først betragtes som værende foretaget af vedkommende stat eller organisation, når den er modtaget af den stat eller organisation, til hvilken den fremsendes, respektive når den er modtaget af depositaren;

(c) hvis den er fremsendt til depositaren, først betragtes som modtaget af den stat eller organisation, den var tiltænkt, når denne stat eller organisation er blevet underrettet herom af depositaren i overensstemmelse med artikel 78, stk. 1 (e).

Artikel 80

Rettelser af fejl i tekster eller i bekræftede genpartar af en traktat

1. Når de stater og internationale organisationer, som er signatarer, samt de kontraherende stater og kontraherende organisationer efter bekræftelse af en traktattekst er enige om, at den indeholder en fejl, skal fejlen, medmindre disse stater og organisationer vedtager en anden fremgangsmåde, rettes ved:

(a) at der foretages den nødvendige rettelse i teksten, og det foranlediges, at rettelsen initialeres af behørigt bemyndigede repræsentanter;

(b) at der udfærdiges eller udveksles et eller flere instrumenter indeholdende den rettelse, som man er blevet enige om at foretage, eller

(c) at der udfærdiges en rettet tekst af hele traktaten under iagttagelse af samme procedure som for originaltekstens vedkommende.

2. Når der findes en depositar for traktaten, skal sidstnævnte underrette de stater og internationale organisationer, som er signatarer, samt de kontraherende stater og kontraherende organisationer om fejlen og om forslaget

correct it and shall specify an appropriate time-limit within which objection to the proposed correction may be raised. If, on the expiry of the time-limit:

(a) no objection has been raised, the depositary shall make and initial the correction in the text and shall execute a *procès-verbal* of the rectification of the text and communicate a copy of it to the parties and to the States and organizations entitled to become parties to the treaty;

(b) an objection has been raised, the depositary shall communicate the objection to the signatory States and organizations and to the contracting States and contracting organizations.

3. The rules in paragraphs 1 and 2 apply also where the text has been authenticated in two or more languages and it appears that there is a lack of concordance which the signatory States and international organizations and the contracting States and contracting organizations agree should be corrected.

4. The corrected text replaces the defective text *ab initio*, unless the signatory States and international organizations and the contracting States and contracting organizations otherwise decide.

5. The correction of the text of a treaty that has been registered shall be notified to the Secretariat of the United Nations.

6. Where an error is discovered in a certified copy of a treaty, the depositary shall execute a *procès-verbal* specifying the rectification and communicate a copy of it to the signatory States and international organizations and to the contracting States and contracting organizations.

Article 81

Registration and publication of treaties

1. Treaties shall, after their entry into force, be transmitted to the Secretariat of the United Nations for registration or filing and recording, as the case may be, and for publication.

2. The designation of a depositary shall constitute authorization for it to perform the acts specified in the preceding paragraph.

om at rette den og skal nærmere angive en passende tidsfrist, inden for hvilken der kan rejses indvending mod den foreslåede rettelse. Hvis der ved tidsfristens udløb:

(a) ikke er rejst nogen indsigelse, skal depositaren udfærdige og initialere rettelsen i teksten og udfærdige en *procès-verbal* om berigtigelsen af teksten samt fremsende en kopi heraf til deltagerne og til de stater og organisationer, som er berettigede til at blive deltagere i traktaten;

(b) er rejst indsigelse, skal depositaren videbringe indsigelsen til de stater og internationale organisationer, som er signatarer, samt de kontraherende stater og kontraherende organisationer.

3. Reglerne i stk. 1 og 2 kommer ligeledes til anvendelse, når teksten er bekræftet på to eller flere sprog, og det viser sig, at der er opstået en mangel på samstemmighed, som de stater og internationale organisationer, som er signatarer, samt de kontraherende stater og kontraherende organisationer er enige om bør rettes.

4. Den rettede tekst erstatter den mangelfulde tekst *ab initio*, medmindre de stater og internationale organisationer, som er signatarer, samt de kontraherende stater og kontraherende organisationer bestemmer andet.

5. Rettelsen af teksten til en traktat, der er blevet registreret, skal meddeles til De Forenede Nationers sekretariat.

6. Når en fejl opdages i en bekræftet traktatkopi, skal depositaren udfærdige en *procès-verbal*, hvori berigtigelsen nærmere beskrives, og fremsende en kopi heraf til de stater og internationale organisationer, som er signatarer, samt de kontraherende stater og kontraherende organisationer.

Artikel 81

Registrering og offentliggørelse af traktater

1. Traktater skal, efter at de er trådt i kraft, fremsendes til De Forenede Nationers sekretariat til registrering, respektive arkivering og protokollering og til offentliggørelse.

2. Udnævnelsen af en depositar skal udgøre bemyndigelse for samme til at udføre de handlinger, som er nævnt i det foregående stykke.

Part VIII
Final provisions

Article 82

Signature

The present Convention shall be open for signature until 31 December 1986 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria, and subsequently, until 30 June 1987, at United Nations Headquarters, New York by:

- (a) all States;
- (b) Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia;
- (c) international organizations invited to participate in the United Nations Conference on the Law of Treaties between States and International Organizations or between International Organizations.

Article 83

Ratification or act of formal confirmation

The present Convention is subject to ratification by States and by Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, and to acts of formal confirmation by international organizations. The instruments of ratification and those relating to acts of formal confirmation shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 84

Accession

1. The present Convention shall remain open for accession by any State, by Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, and by any international organization which has the capacity to conclude treaties.

2. An instrument of accession of an international organization shall contain a declaration that it has the capacity to conclude treaties.

3. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Kapitel VIII
Afsluttende bestemmelser

Artikel 82

Undertegnelse

Denne konvention skal stå åben for undertegnelse indtil den 31. december 1986 i det østrigske forbundsudenrigsministerium og derefter, indtil den 30. juni 1987, i De Forenede Nationers hovedsæde i New York af:

- (a) alle stater;
- (b) Namibia, repræsenteret ved De Forenede Nationers Namibiaråd;
- (c) internationale organisationer, der har været indbudt til at deltage i De Forenede Nationers konference vedrørende traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes.

Artikel 83

Ratifikation eller formel bekræftelse

Denne konvention skal ratificeres af stater og af Namibia, repræsenteret ved De Forenede Nationers Namibiaråd, og skal bekræftes formelt af internationale organisationer. Ratifikationsinstrumenterne og instrumenterne om formel bekræftelse skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 84

Tiltrædelse

1. Denne konvention skal stå åben for tiltrædelse af enhver stat, af Namibia, repræsenteret ved De Forenede Nationers Namibiaråd, og af enhver international organisation, som er i stand til at indgå traktater.

2. Et tiltrædelsesinstrument fra en international organisation skal indeholde en erklæring om, at organisationen er i stand til at indgå traktater.

3. Tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Article 85

Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or accession by States or by Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia.

2. For each State or for Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, ratifying or acceding to the Convention after the condition specified in paragraph 1 has been fulfilled, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State or by Namibia of its instrument of ratification or accession.

3. For each international organization depositing an instrument relating to an act of formal confirmation or an instrument of accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after such deposit, or at the date the Convention enters into force pursuant to paragraph 1, whichever is later.

Article 86

Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized by their respective Governments, and duly authorized representatives of the United Nations Council for Namibia and of international organizations have signed the present Convention.

DONE AT VIENNA this twenty-first day of March one thousand nine hundred and eighty-six.

Artikel 85

Ikrafttræden

1. Denne konvention skal træde i kraft på den tredivte dag efter deponeringen af det femogtredivte ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument fra stater eller fra Namibia, repræsenteret ved De Forenede Nationers Namibiarråd.

2. For enhver stat eller for Namibia, repræsenteret ved De Forenede Nationers Namibiarråd, som ratificerer eller tiltræder konventionen efter opfyldelsen af betingelsen i stk. 1, skal konventionen træde i kraft på den tredivte dag efter, at den pågældende stat eller Namibia har deponeret sit ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.

3. For enhver international organisation, som deponerer et instrument om formel bekræftelse eller et tiltrædelsesinstrument, skal konventionen træde i kraft på den af følgende to datoer, som indtræffer senest: den tredivte dag efter en sådan deponering eller den dag, konventionen træder i kraft i henhold til stk. 1.

Artikel 86

Autentiske tekster

Originalteksten til denne konvention, hvis arabiske, engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske tekster har samme gyldighed, skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, der af deres respektive regeringer er behørigt bemyndiget, og behørigt bemyndigede repræsentanter for De Forenede Nationers Namibiarråd og for internationale organisationer undertegnet denne konvention.

UDFÆRDIGET I WIEN den enogtyvende marts nitten hundrede og seksogfirs.

Annex

*Arbitration and conciliation procedures established in application of article 66**I. Establishment of the arbitral tribunal or conciliation commission*

1. A list consisting of qualified jurists, from which the parties to a dispute may choose the persons who are to constitute an arbitral tribunal or, as the case may be, a conciliation commission, shall be drawn up and maintained by the Secretary-General of the United Nations. To this end, every State which is a Member of the United Nations and every party to the present Convention shall be invited to nominate two persons, and the names of the persons so nominated shall constitute the list, a copy of which shall be transmitted to the President of the International Court of Justice. The term of office of a person on the list, including that of any person nominated to fill a casual vacancy, shall be five years and may be renewed. A person whose term expires shall continue to fulfil any function for which he shall have been chosen under the following paragraphs.

2. When notification has been made under article 66, paragraph 2, sub-paragraph (f), or agreement on the procedure in the present Annex has been reached under paragraph 3, the dispute shall be brought before an arbitral tribunal. When a request has been made to the Secretary-General under article 66, paragraph 4, the Secretary-General shall bring the dispute before a conciliation commission. Both the arbitral tribunal and the conciliation commission shall be constituted as follows:

The States, international organizations or, as the case may be, the States and organizations which constitute one of the parties to the dispute shall appoint by common consent:

(a) one arbitrator or, as the case may be, one conciliator, who may or may not be chosen from the list referred to in paragraph 1; and

(b) one arbitrator or, as the case may be, one conciliator, who shall be chosen from among those included in the list and shall not be of the nationality of any of the States or nominated by any of the organizations which constitute that party to the dispute, provided that a dispute between two international organizations is not considered by nationals of one and the same State.

Tillæg

*Fremgangsmåde med hensyn til voldgift og mægling i henhold til artikel 66**I. Oprettelse af voldgiftsret eller mæglingskommission*

1. En liste bestående af kvalificerede jurister, hvorfra parterne i en tvist kan vælge de personer, der skal udgøre en voldgiftsret respektive en mæglingskommission, skal oprettes og føres af De Forenede Nationers generalsekretær. Til dette formål skal enhver stat, som er medlem af De Forenede Nationer, og enhver deltager i denne konvention opfordres til at indstille to personer, og navnene på de således indstillede personer skal danne listen, hvoraf en kopi skal sendes til formanden for Den Internationale Domstol. Funktionstiden for en person på listen, herunder ligeledes funktionstiden for en person udvalgt til at fylde en tilfældig vakance, skal være fem år og kan forlænges. En person, hvis funktionstid udløber, skal fortsat gennemføre en hvilken som helst opgave, til hvilken han er valgt, i henhold til det i følgende stykker anførte.

2. Når meddelelse er afgivet i henhold til artikel 66, stk. 2, pkt. (f), eller der er opnået enighed om fremgangsmåden i dette tillæg i henhold til stk. 3, skal tvisten forelægges for en voldgiftsret. Når en anmodning er blevet rettet til generalsekretæren i henhold til artikel 66, stk. 4, skal generalsekretæren forelægge tvisten for en mæglingskommission. Både voldgiftsretten og mæglingskommissionen skal sammensættes som følger:

De stater, internationale organisationer respektive de stater og organisationer, som udgør en af parterne i tvisten, skal i enighed udnævne:

(a) en voldgiftsmand respektive en mægler, som kan, men ikke skal, vælges fra den i stk. 1 omhandlede liste, og

(b) en voldgiftsmand respektive en mægler, som skal vælges blandt dem, der er opført på listen, og som ikke er af samme nationalitet som nogen af de stater eller indstillet af nogen af de organisationer, som udgør denne part i tvisten, forudsat at en tvist mellem to internationale organisationer ikke behandles af statsborgere fra en og samme stat.

The States, international organizations or, as the case may be, the States and organizations which constitute the other party to the dispute shall appoint two arbitrators or, as the case may be, two conciliators, in the same way. The four persons chosen by the parties shall be appointed within sixty days following the date on which the other party to the dispute receives notification under article 66, paragraph 2, sub-paragraph (f), or on which the agreement on the procedure in the present Annex under paragraph 3 is reached, or on which the Secretary-General receives the request for conciliation.

The four persons so chosen shall, within sixty days following the date of the last of their own appointments, appoint from the list a fifth arbitrator or, as the case may be, conciliator, who shall be chairman.

If the appointment of the chairman, or any of the arbitrators or, as the case may be, conciliators, has not been made within the period prescribed above for such appointment, it shall be made by the Secretary-General of the United Nations within sixty days following the expiry of that period. The appointment of the chairman may be made by the Secretary-General either from the list or from the membership of the International Law Commission. Any of the periods within which appointments must be made may be extended by agreement between the parties to the dispute. If the United Nations is a party or is included in one of the parties to the dispute, the Secretary-General shall transmit the above-mentioned request to the President of the International Court of Justice, who shall perform the functions conferred upon the Secretary-General under this sub-paragraph.

Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

The appointment of arbitrators or conciliators by an international organization provided for in paragraphs 1 and 2 shall be governed by the rules of that organization.

II. Functioning of the arbitral tribunal

3. Unless the parties to the dispute otherwise agree, the Arbitral Tribunal shall decide its own procedure, assuring to each party to the dispute a full opportunity to be heard and to present its case.

De stater, internationale organisationer respektive de stater og organisationer, som udgør den anden part i tvisten, skal på samme måde udnævne to voldgiftsmænd respektive to mæglere. De fire af parterne valgte personer skal udnævnes inden tres dage efter den dato, på hvilken den anden part i tvisten modtager meddelelse i henhold til artikel 66, stk. 2, pkt. (f), eller på hvilken der opnås enighed om fremgangsmåden i dette tillæg i henhold til stk. 3, eller på hvilken generalsekretæren modtager anmodningen om mægling.

De fire personer, der således er valgt, skal inden tres dage efter den dato, på hvilken den sidste udnævnelse fandt sted, fra listen udnævne en femte voldgiftsmand respektive mægler til at være formand.

Hvis udnævnelsen af formanden eller nogen af voldgiftsmændene respektive mæglerne ikke er sket inden for det foran foreskrevne tidsrum for en sådan udnævnelse, skal denne foretages af De Forenede Nationers generalsekretær inden tres dage efter udløbet af dette tidsrum. Udnævnelsen af formanden kan af generalsekretæren foretages enten fra listen eller blandt medlemmerne af Folkeretskommissionen. Ethvert af de tidsrum, inden for hvilke udnævnelser skal ske, kan forlænges efter aftale mellem parterne i tvisten. Hvis De Forenede Nationer er part i eller blandt en af parterne i tvisten, skal generalsekretæren sende ovennævnte anmodning til formanden for Den Internationale Domstol, som skal udføre de funktioner, der i henhold til dette pkt. er tillagt generalsekretæren.

Enhver vakance skal udfyldes på den for den oprindelige udnævnelse foreskrevne måde.

En international organisations udnævnelse af voldgiftsmænd eller mæglere i henhold til stk. 1 og 2 skal reguleres af denne organisations regler.

II. Voldgiftsrettens funktion

3. Medmindre parterne i tvisten bliver enige om andet, fastsætter voldgiftsretten selv sine procedureregler, som skal sikre, at hver part i tvisten får fuld lejlighed til at blive hørt og til at forelægge sin sag.

4. The Arbitral Tribunal, with the consent of the parties to the dispute, may invite any interested State or international organization to submit to it its views orally or in writing.

5. Decisions of the Arbitral Tribunal shall be adopted by a majority vote of the members. In the event of an equality of votes, the vote of the Chairman shall be decisive.

6. When one of the parties to the dispute does not appear before the Tribunal or fails to defend its case, the other party may request the Tribunal to continue the proceedings and to make its award. Before making its award, the Tribunal must satisfy itself not only that it has jurisdiction over the dispute but also that the claim is well founded in fact and law.

7. The award of the Arbitral Tribunal shall be confined to the subject-matter of the dispute and state the reasons on which it is based. Any member of the Tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the award.

8. The award shall be final and without appeal. It shall be complied with by all parties to the dispute.

9. The Secretary-General shall provide the Tribunal with such assistance and facilities as it may require. The expenses of the Tribunal shall be borne by the United Nations.

III. Functioning of the Conciliation Commission

10. The Conciliation Commission shall decide its own procedure. The Commission, with the consent of the parties to the dispute, may invite any party to the treaty to submit to it its views orally or in writing. Decisions and recommendations of the Commission shall be made by a majority vote of the five members.

11. The Commission may draw the attention of the parties to the dispute to any measures which might facilitate an amicable settlement.

12. The Commission shall hear the parties, examine the claims and objections, and make proposals to the parties with a view to reaching an amicable settlement of the dispute.

4. Voldgiftsretten kan med samtykke fra parterne i tvisten opfordre enhver interesseret stat eller international organisation til at forelægge sine synspunkter for den mundtligt eller skriftligt.

5. Voldgiftsrettens afgørelser vedtages med et flertal af medlemmernes stemmer. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

6. Hvis en af parterne i tvisten ikke giver møde i retten eller undlader at forsvare sin sag, kan den anden part anmode retten om at fortsætte sagsbehandlingen og afsige kendelse. Før voldgiftsretten afsiger kendelse, skal den sikre sig ikke alene, at den er kompetent i tvisten, men også at påstanden er velbegrunderet faktisk og retligt.

7. Voldgiftsrettens kendelse skal være begrænset til sagens genstand og angive de grunde, den er støttet på. Ethvert medlem af retten kan vedføje et særskilt eller dissentierende votum til kendelsen.

8. Kendelsen er endelig og uden mulighed for appel. Den skal efterkommes af alle parter i tvisten.

9. Generalsekretæren skal give retten sådan assistance og bistand, som den måtte anmode om. Rettens udgifter skal afholdes af De Forenede Nationer.

III. Mæglingskommissionens funktion

10. Mæglingskommissionen fastsætter selv sine procedureregler. Kommissionen kan med samtykke fra parterne i tvisten opfordre enhver deltager i traktaten til at forelægge sine synspunkter for kommissionen mundtligt eller skriftligt. Kommissionens afgørelser og henstillinger vedtages med et flertal af de fem medlemmers stemmer.

11. Kommissionen kan gøre parterne i tvisten opmærksom på enhver forholdsregel, som vil kunne fremme en venskabelig afgørelse.

12. Kommissionen skal høre parterne, undersøge påstandene og indsigelserne og stille forslag til parterne med henblik på at opnå en venskabelig afgørelse af tvisten.

F. t. beslutn. vedr. konventionen af 21. marts 1986

13. The Commission shall report within twelve months of its constitution. Its report shall be deposited with the Secretary-General and transmitted to the parties to the dispute. The report of the Commission, including any conclusions stated therein regarding the facts or questions of law, shall not be binding upon the parties and it shall have no other character than that of recommendations submitted for the consideration of the parties in order to facilitate an amicable settlement of the dispute.

14. The Secretary-General shall provide the Commission with such assistance and facilities as it may require. The expenses of the Commission shall be borne by the United Nations.

13. Kommissionen skal aflægge beretning inden tolv måneder efter nedsættelsen. Dens beretning skal deponeres hos generalsekretæren og tilstilles parterne i tvisten. Kommissionens beretning, indbefattet eventuelle konklusioner anført deri med hensyn til faktiske forhold eller retlige spørgsmål, skal ikke være bindende for parterne, og den skal ikke have karakter af andet end henstillinger forelagt parterne til overvejelse for at fremme en venskabelig afgørelse af tvisten.

14. Generalsekretæren skal give kommissionen sådan assistance og bistand, som den måtte anmode om. Kommissionens udgifter skal afholdes af De Forenede Nationer.

Bemærkninger til forslaget til folketingsbeslutning

I. Konventionens forhistorie.

Den af De forenede Nationer indkaldte konference om traktatretten, som mødtes i Wien fra den 26. marts til den 24. maj 1968 og fra den 9. april til den 23. maj 1969, vedtog teksten til Wienerkonventionen om traktatretten. Denne konvention, som ved kgl. resolution af 10. maj 1976, og efter at Folketinget den 22. april samme år havde meddelt sit samtykke dertil, er blevet ratificeret af Danmark, bestemmer i art. 1: »Denne konvention finder anvendelse på traktater mellem stater«. På konferencen blev der ligeledes vedtaget en resolution, som anbefalede De forenede Nationers generalforsamling at overlade folkeretskommissionen sammen med de væsentligste internationale organisationer at studere spørgsmålet om traktater afsluttet mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes.

De forenede Nationers 24. generalforsamling vedtog den 12. november 1969 i pkt. 5 af resolution 2501 en sådan anbefaling til folkeretskommissionen.

Folkeretskommissionen besluttede på sin 22. samling i 1970 at optage emnet på sit arbejdsprogram. På kommissionens 34. samling i 1982 vedtoges en tekst bestående af en præambel, 80 artikler og 1 tillæg samt en anbefaling om at indkalde en konference til vedtagelse af en konvention om traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes.

De forenede Nationers generalforsamling traf ved resolution 37/112 af 16. december 1982 beslutning om, at der skulle vedtages en konvention på grundlag af folkeretskommissionens udkast, og ved resolution 39/86 af 13. december 1984 beslutning om at afholde en konference med dette formål i Wien fra den 18. februar til den 21. marts 1986.

Resolution 39/86 opfordrede også deltagerne i konferencen til at afholde forudgående konsultationer, især om organisatoriske og

proceduremæssige spørgsmål samt om vigtigere substansspørgsmål med henblik på at fremme et heldigt udfald af konferencen gennem opnåelse af almindelig enighed. I opfølgning heraf blev der holdt tre uformelle konsultationsrunder, den sidste i løbet af den 40. generalforsamling.

Spørgsmålet om organisationernes status på konferencen var et vanskeligt punkt under konsultationerne. Især østlandene ønskede organisationernes rolle begrænset til observatørstatus, medens de fleste vestlige lande og en række udviklingslande gik ind for løsninger, der gav organisationerne større indflydelse under konferencen, f.eks. ud over retten til at afgive indlæg også ret til at fremsætte egne forslag, herunder ændringsforslag, samt ret til at deltage i samtlige organer under konferencen. Det lykkedes at skabe enighed om en formulering i procedurereglerne, som ganske vist ikke ligestillede stater og organisationer, men dog sikrede organisationerne mulighed for at deltage aktivt i beslutningsprocessen på konferencen.

Der var endvidere tilslutning til, at beslutninger på konferencen så vidt muligt burde træffes ved konsensus, ligesom der - for at få mest mulig tid til grundige drøftelser af de vanskelige problemer i konventionsudkastet - blev foretaget en opdeling af udkastets artikler i to kategorier: Artikler, som krævede substansbehandling, og artikler, som uden videre ville kunne indgå i konventionsteksten, f.eks. fordi de svarede til bestemmelser i 1969-konventionen om traktatretten mellem stater.

Under konsultationerne behandledes endelig på foreløbig basis problemerne omkring konventionens afsluttende bestemmelser herunder navnlig spørgsmålet om, hvorledes de internationale organisationer til sin tid ville kunne tilslutte sig konventionens regler.

Under konsultationerne i forbindelse med FN's 40. generalforsamling udarbejdedes udkast til konventionens afsluttende bestemmel-

ser, således at der ved konferencenes åbning forelå et fuldstændigt konventionsudkast på ialt 85 artikler.

Resultaterne af konsultationerne blev bekræftet i generalforsamlingens resolution 40/76.

Konferencen blev som besluttet afholdt i Wien fra den 18. februar til den 21. marts 1986. Der deltog delegationer fra 97 stater og Namibia, repræsenteret af Namibia-rådet, samt – med udvidet observatørstatus – 19 internationale organisationer. PLO, ANC og Pan African Congress deltog som observatører.

Det lykkedes i vidt omfang en af præsidenten for konferencen nedsat uformel forhandlingsgruppe at nå frem til konsensusløsninger. Forhandlingsgruppen bestod af fem repræsentanter for hver regionalgruppe, men med adgang for andre særligt interesserede stater og organisationer til at tage ordet. Der var således kun to spørgsmål, som måtte gøres til genstand for afstemning i arbejdskomiteen, nemlig konventionsudkastets afsluttende bestemmelser og artiklerne om bilæggelse af tvister. Begge disse dele af konventionen vedtoges i den form, som især de vestlige lande og internationale organisationer havde virket for. Det vil sige, at organisationerne opnåede adgang til på lige fod med staterne at undertegne konventionen, samt at der blev etableret et tvistbilæggesystem med prøvelse ved Den internationale Domstol af tvister vedrørende folkerettens ufravigelige regler (jus cogens).

I konferencens plenarforsamling blev afsnittet om de afsluttende bestemmelser vedtaget med konsensus, medens bilæggesafsnittet blev vedtaget ved afstemning.

Konventionen i sin helhed blev herefter vedtaget med stemmerne 67 for (vestlige lande m.fl.), 1 imod (Frankrig) og 23 afståelser (østlandene m.fl.). Den franske nej-stemme blev begrundet med, at Frankrig ikke anerkender konceptet om ufravigelige folkeretlige regler (jus cogens).

Konventionen står ifølge art. 84 åben for tiltrædelse af enhver stat, af Namibia som repræsenteret ved De forenede Nationers Namibia-råd, og af enhver international organisation, som er i stand til at indgå traktater. Den træder i kraft 30 dage efter at femogtredive stater har ratificeret eller tiltrådt den. Hidtil har følgende stater deponeret deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter hos De forenede Nationers generalsekretær:

Argentina
Australien
Belgien
Bulgarien
Cypern
Estland
Grækenland
Italien
Liechtenstein
Mexico
Moldova
Schweiz
Senegal
Spanien
Storbritannien
Sverige
Den Tjekkiske Republik
Tyskland
Ungarn
Østrig

II. Danmarks ratifikation.

Danmark undertegnede konventionen om traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem disse indbyrdes den 8. juni 1987. Det må anses for ønskeligt, at Danmark ratificerer konventionen i betragtning af, at konventionen supplerer og videreudbygger Wienerkonventionen om traktatretten.

En dansk tiltrædelse af konventionen skønnes ikke at indebære statsfinansielle konsekvenser, ligesom det ikke skønnes at ville indebære konsekvenser for den statslige administration.

I forbindelse med Danmarks ratifikation af konventionen er det hensigten på samme måde som ved Wienerkonventionen om traktatretten at tage et generelt forbehold gående ud på, at over for lande, som tager forbehold – helt eller delvist – med hensyn til bestemmelserne i art. 66 om en tvungen bilæggesprocedure for tvister vedrørende traktaters ugyldighed, ophør m.v., anser Danmark sig ikke for bundet af de bestemmelser i traktaten med hensyn til hvilke den i art. 66 fastlagte bilæggesprocedure ikke vil finde anvendelse som følge af forbehold fra andre landes side. Formålet med et sådant forbehold vil være at afskære andre lande fra at påberåbe sig de i konventionen omhandlede ugyldighedsgrunde over for Danmark, medmindre de er villige til at følge konventionens bestemmelser om bilæggelse af tvi-

ster.

Hidtil har Bulgarien taget forbehold over for konventionens art. 66, stk. 2.

Et generelt forbehold fra dansk side som beskrevet vil overflødig gøre speciel indsigelse mod forbehold af den anførte karakter fra andre lande eller internationale organisationer.

III. Konventionens indhold.

Angående konventionens enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

I konventionens *præambel* understreges bl.a. traktaters fundamentale rolle i det mellemfolkelige samkvems historie, og deres stadig voksende betydning som kilde til folkeretten. Der henvises til, at grundsætningerne om frivilligt samtykke og god tro og reglen om *pacta sunt servanda* (traktater skal holdes) er almindeligt anerkendte. Betydningen af at fremme kodifikationsprocessen og den progressive udvikling af såvel folkeretten på universelt plan som af reglerne vedrørende traktater mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes understreges, idet det vil medvirke til at fremme retsordenen i internationale forbindelser og til at tjene De forenede Nationers formål. Der henvises endvidere til de folkeretlige grundsætninger, der indeholdes i FN-pagten, og til bestemmelserne i Wienerkonventionen om traktatretten af 1969. Betydningen af traktater mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes som et nyttigt middel til at fremme internationale forbindelser og sikre vilkårene for fredeligt mellemfolkeligt samarbejde uanset staternes forfatningsmæssige og sociale systemer understreges også i præambelen. Endelig henvises til, at internationale organisationer er i stand til at indgå traktater, som er nødvendige for udførelsen af deres funktioner og opfyldelsen af deres formål, idet det dog bemærkes, at internationale organisationers praksis med hensyn til indgåelse af traktater med stater eller indbyrdes skal være i overensstemmelse med deres stiftelsesdokument. Konventionen tillægger således ikke internationale organisationer en kompetence, de ikke har i forvejen.

Konventionens tekst består i øvrigt af 86 artikler opdelt i 8 kapitler, samt et tillæg om fremgangsmåde med hensyn til voldgift og mægling i henhold til konventionens artikel 66.

Kap. I (art. 1-5) indeholder bestemmelser om konventionens anvendelsesområde og den anvendte terminologi.

Kap. II (art. 6-25) handler om indgåelse og ikrafttrædelse af traktater.

Kap. III (art. 26-38) indeholder bestemmelser om overholdelse, anvendelse og fortolkning af traktater.

Kap. IV (art. 39-41) handler om ændring og modifikation af traktater.

Kap. V (art. 42-72) indeholder bestemmelser om ugyldighed, ophør og suspension af traktater.

Kap. VI (art. 73-76) indeholder forskellige bestemmelser om forholdet til Wienerkonventionen om traktatretten, spørgsmål, der ikke er præjudiceret af konventionen, diplomatiske og konsulære forbindelser i forhold til indgåelse af traktater og endelig tilfælde vedrørende en angriberstat.

Kap. VII (art. 77-81) handler om depositarer, notifikationer og meddelelser, rettelser, registrering og offentliggørelse.

Kap. VIII (art. 82-86) indeholder sædvanlige afsluttende bestemmelser.

Kapitel I

Indledning

Ifølge *art. 1* finder konventionen anvendelse på traktater mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer, og mellem internationale organisationer indbyrdes.

I *art. 2* defineres en traktat som en mellemfolkelig overenskomst undergivet folkerettens regler og afsluttet i skriftlig form mellem de i *art. 1* nævnte, og uanset om denne overenskomst består af et enkelt instrument eller to eller flere sammenhørende instrumenter og uden hensyn til dens specielle betegnelse. *Art. 2* indeholder desuden en række definitioner af de øvrige udtryk, der findes i konventionen. Konventionen finder således ikke anvendelse på overenskomster i ikke-skriftlig form.

Art. 3 regulerer konventionens forhold til mellemfolkelige overenskomster, der ikke er omfattet af konventionen. Det fremgår således bl.a., at konventionen ikke skal påvirke sådanne overenskomsters retskraft eller anvendelse på dem af nogen bestemmelse indeholdt i konventionen, som de ville være underkastet ifølge folkeretten uafhængig af konventionen.

Art. 4 fastslår, at konventionen, bortset fra

sådanne bestemmelser som måtte være gældende ifølge folkeretten uafhængigt af konventionen, ikke har tilbagevirkende kraft. Den finder kun anvendelse på traktater indgået efter konventionens ikrafttræden for de stater og organisationer, som har ratificeret eller tiltrådt den.

For så vidt angår traktater inden for konventionens anvendelsesområde, der stifter en international organisation eller vedtages inden for en sådan, fastslås det i *art. 5*, at anvendelsen af konventionen sker med forbehold af den pågældende organisations egne relevante regler herom.

Kapitel II

Indgåelse og ikrafttrædelse af traktater

I *art. 6* fastslås det, at en international organisations evne til at indgå traktater er reguleret af organisationens egne regler herom.

Art. 7-17 indeholder detaljerede tekniske regler om nødvendigheden af, at staters og internationale organisationers repræsentanter enten kan fremlægge behørig fuldmagt, eller i øvrigt på anden måde kan siges at kunne repræsentere deres stat eller internationale organisation. Ligeledes er der bestemmelser om efterfølgende bekræftelse af en akt udført uden bemyndigelse, vedtagelse og bekræftelse af traktattekster, og om de forskellige måder, hvorpå samtykke til at være bundet af en traktat kan udtrykkes (undertegnelse, ratifikation, tiltrædelse m.v.).

Ifølge *art. 18* er en stat eller en international organisation forpligtet til ikke at berøve en traktat dens formål og hensigt forud for dens ikrafttræden, dels når den pågældende stat eller organisation har undertegnet traktaten eller udvekslet de instrumenter, der udgør traktaten, under forbehold af ratifikation eller godkendelse, så længe den pågældende stat eller organisation ikke klart har tilkendegivet, at det er hensigten ikke at blive deltager i traktaten, dels når den pågældende stat eller organisation har udtrykt sit samtykke til at være bundet af traktaten, så længe denne ikke er trådt i kraft, forudsat dens ikrafttræden ikke utilbørligt forsinkes.

Art. 19-23 handler om forbehold til traktater. Ifølge *art. 19* kan en stat eller international organisation ved undertegnelse, ratifikation, godkendelse m.v. fremsætte et forbehold, medmindre enten a) traktaten forbyder det pågæl-

dende forbehold, b) traktaten foreskriver, at kun nærmere bestemte forbehold, der ikke omfatter det pågældende forbehold, kan fremsættes, eller c) forbeholdet er uforeneligt med traktatens hensigt og formål. Det fremgår af *art. 20*, at såfremt et forbehold udtrykkeligt er tilladt i traktaten, kræves der ingen efterfølgende godkendelse, medmindre dette er foreskrevet i traktaten. Kravet om udtrykkelig eller stiltiende godkendelse af et forbehold fra samtlige øvrige traktatdeltagere er dog opretholdt i visse særlige tilfælde, se *art. 20*, stk. 2.

Når en traktat er stiftelsesdokument for en international organisation, og medmindre traktaten selv bestemmer andet, kræver et forbehold ifølge *art. 20*, stk. 3 godkendelse fra organisationens eget kompetente organ. Uden for disse situationer, og såfremt traktaten ikke bestemmer andet, medfører et forbehold ifølge konventionens *art. 20*, stk. 4, litra a, at det får virkning i forhold til såvel den kontraherende part, der tager forbeholdet, som for den godkendende kontraherende part, hvis traktaten er i kraft, eller når traktaten træder i kraft for begge parter vedkommende. En indsigelse mod et forbehold medfører ifølge *art. 20*, stk. 4, litra b, at den eller de traktatbestemmelser, som forbeholdet knytter sig til, ikke træder i kraft mellem den indsigende og den forbeholdstagende part, hvorefter traktatens øvrige bestemmelser træder i kraft på sædvanlig måde, medmindre den part, der fremsætter indsigelsen, udtrykkeligt erklærer, at den ikke ønsker, at traktaten skal træde i kraft i forholdet mellem de to parter. En akt, der indeholder et samtykke til at være bundet af en traktat, og som indeholder et forbehold, har ifølge *art. 20*, stk. 4, litra c, virkning så snart mindst en kontraherende part har godkendt forbeholdet. Et forbehold i henhold til *art. 20*, stk. 2 og 4 anses ifølge *art. 20*, stk. 5 for godkendt, såfremt en part ikke har gjort indsigelse mod forbeholdet inden for en frist af 12 måneder efter at være gjort bekendt med det, eller på den dato, da parten gav sit samtykke til at være bundet af traktaten, alt efter hvilket tidspunkt der er det seneste.

Det fremgår af *art. 21*, at en kontraherende parts forbehold modificerer traktatens bestemmelser, såvidt forbeholdet rækker, i forhold til den eller de parter, som forbeholdet er taget overfor. Ligeledes modificeres disse bestemmelser i forhold til den kontraherende part, der har fremsat forbeholdet. Gør en kontrahe-

rende part indsigelse mod et forbehold uden at modsætte sig traktatens ikrafttræden mellem sig selv og den part, der har taget forbeholdet, finder bestemmelserne, som forbeholdet vedrører, ikke anvendelse mellem de parter, der har fremsat forbeholdet eller fremsat indsigelser, i det omfang det følger af forbeholdet. Ifølge *art. 22* kan et forbehold eller indsigelse mod et forbehold tilbagekaldes når som helst. Tilbagekaldelsen får dog først virkning, når den kontraherende part, der har fremsat forbeholdet eller indsigelsen, har modtaget meddelelse derom. Det fremgår af *art. 23*, at der er et krav om skriftlighed til såvel forbehold som indsigelser over for forbehold. Det tilsvarende gælder ved tilbagekaldelse af forbehold. Et forbehold, der er taget af en kontraherende part ved undertegnelse under forbehold af ratifikation etc., skal, hvis det ønskes opretholdt, efterfølgende bekræftes af parten i forbindelse med selve ratifikationen.

Art. 24-25 indeholder bestemmelser om traktaters ikrafttrædelse og om foreløbig anvendelse af traktater. Hovedreglen er ifølge *art. 24*, at en traktat træder i kraft på den måde og på den dato, som den selv måtte foreskrive, eller som de forhandlende parter måtte blive enige om.

Kapitel III

Overholdelse, anvendelse og fortolkning af traktater

Det klassiske princip *pacta sunt servanda* udtrykkes i *art. 26*, som fastslår, at enhver ikraftværende traktat er bindende for deres deltagere og skal opfyldes af dem i god tro.

Art. 27 handler om forholdet til staters interne ret og internationale organisationers regler. En stat, der er deltager i en traktat, må ikke påberåbe sig bestemmelser i sit interne retssystem til at retfærdiggøre en unkladelse af at opfylde traktaten. På samme måde må en international organisation, der deltager i en traktat, ikke påberåbe sig organisationens egne regler til at retfærdiggøre en unkladelse af at opfylde traktaten.

I *art. 28* fastslås det almindelige princip om traktaters ikke-tilbagevirkende kraft.

Ifølge *art. 29* skal en traktat mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer være bindende for hver enkelt deltagerstat med hensyn til hele dens territorium, medmindre andet er bestemt.

Art. 30-33 indeholder regler om anvendelse

af successive traktater, der vedrører samme emne, og om fortolkning af traktater.

Art. 34-38 omhandler forholdet til tredjestater og tredjeorganisationer. Det almindelige princip, hvorefter en traktat ikke kan skabe forpligtelser eller rettigheder for en tredjepart, fastslås i *art. 34*, medens *art. 35-37* indeholder nærmere bestemmelser om, under hvilke betingelser forpligtelser eller rettigheder for en tredjestat eller tredjeorganisation kan opstå, tilbagekaldes eller ændres. En tredjeorganisationens godkendelse af en forpligtelse eller samtykke til en rettighed reguleres af organisationens egne regler. Af *art. 38* følger det, at de nævnte bestemmelser ikke skal være til hinder for, at en traktatbestemmelse bliver bindende for en tredjepart som en folkeretlig sædvaneregel.

Kapitel IV

Ændring og modifikation af traktater

Art. 39-41 fastlægger reglerne om fremgangsmåden ved ændring af traktater. Af *art. 39* fremgår den almindelige hovedregel om, at en traktat kan ændres ved overenskomst mellem deltagerne. De almindelige regler ifølge kap. II om indgåelse og ikrafttrædelse af traktater anvendes i sådanne tilfælde. *Art. 40* fastlægger fremgangsmåden ved ændring af multilaterale traktater, der ikke selv indeholder udtømmende regler derom. *Art. 41* omhandler overenskomster, der modificerer multilaterale traktater i forholdet mellem enkelte af deltagerne.

Kapitel V

Ugyldighed, ophør og suspension af traktater

Kapitlet om traktaters ugyldighed, ophør og suspension indledes i *art. 42* med en understregning af, at gyldigheden af en traktat eller af en stats eller international organisations samtykke til at være bundet af en traktat kun kan anfægtes gennem anvendelsen af konventionens bestemmelser. Tilsvarende bestemmes det, at en traktats ophør, eller opsigelse, en deltagers tilbagetræden fra en traktat, såvel som suspension af en traktat kun kan ske under anvendelse af traktatens egne bestemmelser eller under anvendelse af konventionen.

I *art. 43* fastslås det, at en traktats ugyldighed eller dens ophør, opsigelse eller suspension m.v. ikke bevirker, at en stat eller interna-

tional organisation frigøres for nogen forpligtelse, som har fundet udtryk i traktaten, og som ville påhvile denne stat eller denne organisation ifølge folkeretten, uafhængig af traktaten.

Art. 44 fastsætter regler om, i hvilket omfang og under hvilke betingelser en kontraherende part, der vil påberåbe sig en af de i konventionen anerkendte grunde til at erklære en traktat ugyldig, bringe den til ophør eller suspendere den, kan gøre dette alene med hensyn til enkelte særlige traktatbestemmelser, således at traktaten i øvrigt forbliver uberørt af det skete.

Art. 45 indeholder bestemmelser om tab af retten til at påberåbe sig visse grunde til at erklære en traktat ugyldig, bringe den til ophør etc., som følge af udtrykkelig eller stiltiende afkald på denne ret fra vedkommende stats eller internationale organisations side.

I *art. 46-53* opregnes de grunde, som kan påberåbes med henblik på at erklære en traktat eller et samtykke til at være bundet af en traktat for ugyldige.

Ifølge *art. 46* kan overtrædelse af en bestemmelse i en stats interne retsregler eller en international organisations regler ikke påberåbes til at gøre et samtykke til at være bundet af en traktat ugyldigt, medmindre overtrædelsen var åbenbar og vedrørte en regel af grundlæggende betydning. Denne bestemmelse imødekommer den almindelige danske opfattelse, hvorefter overholdelsen af grundlovens § 19 om Folketingets medvirken ved indgåelse af visse traktater må anses som en folkeretlig gyldighedsbetingelse.

Specielle indskrænkninger i en bemyndigelse til at udtrykke en stats samtykke til at være bundet af en traktat kan ifølge *art. 47* ikke påberåbes som ugyldighedsgrund, medmindre disse indskrænkninger forud var meddelt de forhandlende stater og forhandlende internationale organisationer.

Ifølge *art. 48* kan en fejltagelse i en traktat påberåbes af en stat eller international organisation som ugyldighedsgrund, hvis fejltagelsen vedrører en kendsgerning eller situation, som denne stat eller organisation gik ud fra forelå ved traktatens indgåelse og som udgjorde et væsentligt grundlag for samtykket til at være bundet af traktaten. Dette gælder dog ikke tilfælde, hvor den kontraherende part gennem sin egen adfærd har bidraget til fejltagelsen, eller hvor den burde være opmærksom på muligheden for en fejltagelse. Endelig kan en fejltagelse, der alene vedrører en traktattekstes ord-

lyd, ikke påberåbes som ugyldighedsgrund, sml. her konventionens art. 80.

En stat eller international organisation, der gennem en anden kontraherende parts svigagtige adfærd er blevet forledt til at indgå en traktat, kan ifølge *art. 49* påberåbe sig svigen som ugyldighedsgrund.

Det samme gælder ifølge *art. 50*, hvis et samtykke er opnået gennem direkte eller indirekte bestikkelse af dets repræsentant.

Ifølge *art. 51* skal en stats eller international organisations samtykke til at være bundet af en traktat være uden retlig virkning, hvis det er opnået ved tvang mod dets repræsentant i form af handlinger eller trusler rettet mod ham.

En traktat er ugyldig ifølge *art. 52*, såfremt indgåelsen er opnået gennem trussel om eller brug af magt i strid med de i FN-pagten nedlagte principper. Påberåbelsen af art. 52 som ugyldighedsgrund er ikke begrænset til FN's medlemslande.

I *art. 53* bestemmes det, at en traktat er ugyldig, hvis den på indgåelsestidspunktet strider mod en tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret (jus cogens). En sådan norm defineres i artiklen som en retsregel, der af folkeretssamfundet som helhed er accepteret og anerkendt som en retsregel, fra hvilken der ikke tillades nogen fravigelse, og som kun kan ændres ved en senere almindelig folkeretlig retsregel af samme karakter. Der er ikke gjort forsøg på nærmere at konkretisere, hvilke folkeretlige retsregler, der i dag kan henføres under jus cogens-begrebet. Det er således overladt til fremtidig praksis at give bestemmelsen i art. 53 dens fulde indhold. Tvister vedrørende traktaters ugyldighed som følge af bestemmelsen i art. 53 skal henvises til afgørelse ved Den internationale Domstol, ved voldgift eller ved mægling. Som nævnt foran er det hensigten i forbindelse med Danmarks ratifikation at tage et generelt forbehold fra dansk side, som bl.a. vil indebære, at Danmark ikke vil være bundet af art. 53 over for lande, som ikke accepterer en bindende afgørelse af tvister om denne bestemmelses anvendelse og fortolkning.

Art. 54-64 indeholder bestemmelser om ophør og suspension af traktater.

Ifølge *art. 54* kan en traktat ophøre eller en deltager træde tilbage fra den enten i overensstemmelse med traktatens egne bestemmelser eller efter fælles aftale.

En traktat ophører, ifølge *art. 55* ikke, blot

fordi deltagerantallet formindskes, således at det ligger under det for traktatens ikrafttræden nødvendige antal.

En traktat, der ikke indeholder bestemmelser om opsigelse, kan ifølge *art. 56* som hovedregel ikke opsiges. Det kan kun ske, hvis det godtgøres, at det var deltagerens hensigt at indrømme mulighed for opsigelse, eller retten til opsigelse følger af traktatens natur.

Suspension af en traktat kan ifølge *art. 57* ske i overensstemmelse med traktatens egne bestemmelser eller efter fælles aftale.

I *art. 58* opregnes betingelserne for, at en multilateral traktat kan suspenderes alene i forholdet mellem nogle af deltagerne indbyrdes.

I *art. 59* fastslås det, at en traktat endvidere under visse betingelser kan ophøre eller suspenderes som følge af indgåelse af en senere traktat om samme emne.

Art. 60 fastslår retten for en kontraherende part til at påberåbe sig et væsentligt brud på en traktat som grundlag for at bringe traktaten til ophør eller til helt eller delvis at suspendere den. Bestemmelserne finder ifølge artiklens stk. 5 ikke anvendelse på bestemmelser vedrørende beskyttelse af den menneskelige person, som indeholdes i traktater af humanitær karakter.

Umulighed af opfyldelse kan ifølge *art. 61* påberåbes af en traktatdeltager som grund til at bringe en traktat til ophør, træde tilbage fra den eller suspendere den, hvis umuligheden hidrører fra varig forsvinden eller tilintetgørelse af en genstand, som var nødvendig for opfyldelsen. Dette gælder dog ikke, hvis umuligheden er resultat af et brud fra vedkommende deltagers egen side på en forpligtelse i henhold til traktaten eller på en anden folkeretlig forpligtelse over for en anden traktatdeltager.

Art. 62 indeholder bestemmelser om, i hvilket omfang en indtruffen fundamental ændring af omstændigheder, der forelå ved en traktats indgåelse, og som ikke var forudset af deltagerne, kan påberåbes som grund til at bringe traktaten til ophør, træde tilbage fra den eller suspendere den (*clausula rebus sic stantibus*-problemet). Hovedreglen er, at en sådan ændring ikke kan påberåbes. Undtagelse gælder, såfremt eksistensen af de omstændigheder, der forelå ved traktatens indgåelse, udgjorde et væsentligt grundlag for deltagerens samtykke til at være bundet af traktaten, og hvis tillige virkningen af ændringen af disse

omstændigheder gennemgribende vil forandre omfanget af forpligtelser, som til stadighed skal opfyldes i henhold til traktaten. Dog kan en fundamental ændring af omstændighederne aldrig påberåbes som grund til at bringe en traktat til ophør, træde tilbage fra den eller suspendere den med hensyn til traktater, som fastlægger en grænse, og heller ikke hvis den fundamentale ændring er resultatet af et brud på en forpligtelse i henhold til traktaten eller en anden folkeretlig forpligtelse fra den traktatdeltagers side, som vil påberåbe sig denne ændring.

Afbrudelse af diplomatiske eller konsulære forbindelser har ifølge *art. 63* ingen indflydelse på det traktatretlige forhold mellem vedkommende stater, medmindre der er tale om traktater, for hvis anvendelse eksistensen af sådanne forbindelser er uomgængelig nødvendig.

Art. 64 bestemmer, at hvis der opstår en ny tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret (*jus cogens*), bliver enhver eksisterende traktatbestemmelse, som er i strid med denne retsregel ugyldig og ophører. Om denne bestemmelse gælder det ligesom om bestemmelsen i *art. 53*, at tvister om dens anvendelse og fortolkning er henvist til afgørelse ved Den internationale Domstol, ved voldgift eller ved mægling. Bestemmelsen vil blive omfattet af det forbehold, der som tidligere omtalt vil blive taget fra dansk side i forbindelse med ratifikationen af konventionen med henblik på at sikre, at Danmark ikke bliver bundet af bestemmelsen i kap. V om traktatens ugyldighed m.v. over for lande, som tager forbehold for konventionens bestemmelser om bilæggelse af tvister hidrørende fra disse bestemmelser.

Art. 65-68 indeholder reglerne om den fremgangsmåde, der skal følges ved anvendelse af konventionens bestemmelser om traktaters ugyldighed og ophør m.v. samt ved bilæggelse af tvister herom.

Ifølge *art. 65* skal en traktatdeltager, som påberåber sig enten en mangel ved sit samtykke til at være bundet af en traktat eller en grund til at anfægte dens gyldighed eller bringe den til ophør m.v., give de øvrige deltagere skriftlig meddelelse om sit forlangende med angivelse af, hvilken forholdsregel der agtes taget og grundene herfor. Først efter udløbet af et tidsrum på 3 måneder, bortset fra særligt hastende tilfælde, kan den pågældende stat iværksætte den foreslåede forholdsregel, under forudsætning af at der ikke forinden er

rejst indsigelse fra nogen anden traktatdeltagers side.

Hvis indsigelse imidlertid er rejst, skal deltagerne i traktaten søge en løsning ved hjælp af de i FN-pagtens art. 33 anviste midler (bl.a. ved forhandling, undersøgelse, mægling, forlig, voldgift, domstolsafgørelse etc.). Hvis der ikke herved opnås en løsning inden for et tidsrum af 12 måneder, skal der ifølge *art. 66* i en tvist angående anvendelsen og fortolkningen af art. 53 og 64 (jus cogens) anvendes følgende fremgangsmåde:

Såfremt en stat er part i en tvist med en eller flere stater, kan tvisten indbringes for Den internationale Domstol til afgørelse. Såfremt en stat er part i en tvist, hvori en eller flere internationale organisationer deltager, kan staten gennem en af FN's medlemsstater anmode Generalforsamlingen, Sikkerhedsrådet eller evt. det kompetente organ i en internationale organisation, som er part i tvisten og er bemyndiget i overensstemmelse med art. 96 i FN's pagt, om at anmode Den internationale Domstol om et responsum i overensstemmelse med art. 65 i domstolens statut. På samme måde kan en international organisation, der ikke er bemyndiget i overensstemmelse med art. 96 i FN's pagt, indhente et responsum. Hvis FN eller en international organisation, der er bemyndiget i overensstemmelse med art. 96 i FN's pagt, er part i en tvist, kan de anmode om et responsum fra domstolen i overensstemmelse med art. 65 i domstolens statut. Et afgivet responsum fra Den internationale Domstol i henhold til ovenstående skal accepteres som bindende af alle parter i den pågældende tvist.

Såfremt anmodningen om et responsum fra Den internationale Domstol ikke efterkommes, eller der i øvrigt blandt alle parterne i en tvist vedrørende anvendelsen eller fortolkningen af art. 53 og 64 er almindelig enighed derom, kan sagen afgøres ved voldgift, herunder som beskrevet i tillægget til konventionen. Ved en tvist vedrørende anvendelse eller fortolkning af nogen af de øvrige bestemmelser i kap. V end art. 53 og 64 har enhver af parterne ret til at iværksætte mægling ved en af FN's generalsekretær nedsat mæglingskommission.

De nærmere regler om mæglingskommissionens nedsættelse og mæglings gennemførelse indeholdes i et *tillæg* til konventionen. Mæglingskommissionen skal aflægge beretning til generalsekretæren og parterne i tvisten. Beretningen skal ifølge tillægget ikke være bin-

dende for parterne; den skal ikke have karakter af andet end henstillinger til parterne til overvejelse for at fremme en venskabelig afgørelse af tvisten. Udgifterne ved mæglingen skal afholdes af FN.

For så vidt angår det forbehold, der vil blive taget i forbindelse med Danmarks ratifikation af konventionen, henvises til det under afsnittet om Danmarks ratifikation anførte.

Art. 69-72 indeholder bestemmelser om følgerne af en traktats ugyldighed, ophør eller suspension.

Om følgerne af en traktats ugyldighed fastslås det i *art. 69*, at en traktat er ugyldig, når dens ugyldighed er fastslået i henhold til konventionen, samt at en ugyldig traktats bestemmelser er uden retsvirkning. Med hensyn til handlinger udført i tillid til en ugyldig traktat kan enhver af deltagerne ifølge art. 69, stk. 2, anmode enhver anden deltager om såvidt muligt at genoprette den situation i deres indbyrdes forhold, som ville have foreligget, hvis de pågældende handlinger ikke var blevet udført. Handlinger udført i god tro, før ugyldighed påberåbtes, bliver ikke retsstridige udelukkende som følge af den pågældende traktats ugyldighed. I tilfælde, hvor en traktats ugyldighed er fastslået på grund af svig, bestikkelse, tvang mod en stats repræsentant eller tvang mod en stat ved magtanvendelse eller trussel herom finder bestemmelserne i art. 69, stk. 2, dog ikke anvendelse, for så vidt angår den traktatdeltager, til hvem svigen, bestikkelsen eller tvangen kan henføres.

Følgerne af en traktats ophør i medfør af dens egne bestemmelser eller i overensstemmelse med konventionen er ifølge *art. 70*, medmindre andet aftales, at deltagerne fritages for enhver videre forpligtelse til at opfylde traktaten. Ophøret anfægter ikke nogen rettighed eller forpligtelse, som er opstået for deltagerne gennem traktatens opfyldelse inden dens ophør.

Specielt om følgerne af en traktats ugyldighed i henhold til art. 53 på grund af modstrid med en tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret (jus cogens) bestemmes det i *art. 71*, at deltagerne i sådanne tilfælde så vidt muligt skal eliminere følgerne af enhver handling, der er udført i tillid til den pågældende retsstridige traktatbestemmelse og bringe deres indbyrdes forhold i overensstemmelse med den tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret. Hvis en traktat bliver ugyldig og ophører i

henhold til art. 64 på grund af modstrid med en nyopstået tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret, skal deltagerne fritages for enhver vedblivende forpligtelse til at opfylde traktaten, men ingen rettigheder eller forpligtelser, som er opstået gennem traktatens opfyldelse inden dens ophør, skal anfægtes heraf, medmindre deres opretholdelse i sig selv er i strid med den nye tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret.

Følgerne af at en traktat suspenderes er ifølge art. 72, medmindre andet aftales eller følger af selve traktaten, at de deltagere mellem hvilke den suspenderes, fritages for at opfylde den indbyrdes, sålænge suspensionen varer, men at det af traktaten skabte retsforhold mellem deltagerne ikke påvirkes på anden måde. Så længe suspensionen varer, skal deltagerne afstå fra handlinger, som kan være medvirkende til at hindre genoptagelsen af traktatens virksomhed.

Kapitel VI

Forskellige bestemmelser

Ifølge art. 73 skal forholdet mellem stater, som deltager i Wienerkonventionen om traktatretten, i henhold til en traktat mellem to eller flere stater og en eller flere internationale organisationer reguleres af den nævnte konvention. Bestemmelsen er et eksempel på, at den nu foreliggende konvention er en »udbygning« af Wienerkonventionen af 23. maj 1996 om traktatretten mellem stater.

Det fremgår af art. 74, at traktatretlige spørgsmål, som kan opstå i forbindelse med statssuccession, stateres folkeretlige ansvar eller udbrud af fjendtligheder mellem stater ikke præjudiceres af konventionens bestemmelser.

Afbrydelse eller fravær af diplomatiske eller konsulære forbindelser mellem stater forhindrer ifølge art. 75 ikke indgåelse af traktater mellem vedkommende stater og en eller flere internationale organisationer. Indgåelsen af en traktat har ikke i sig selv nogen virkning med hensyn til sådanne forbindelser.

Endelig bestemmes i art. 76 at konventionens bestemmelser ikke skal berøre nogen forpligtelse i henhold til en traktat, som måtte opstå for en angriberstat som følge af forholdsregler truffet i henhold til FN-pagten med henblik på den pågældende angrebshandling.

Kapitel VII

Depositarer, meddelelser, rettelser, registrering og offentliggørelse

Art. 77-81 indeholder en række regler af teknisk karakter om depositarers forpligtelser, om afgivelse af notifikationer og meddelelser, rettelser af fejl samt om registrering og offentliggørelse af traktater i FN.

Kapitel VIII

Afsluttende bestemmelser

Art. 82-86 indeholder sædvanlige bestemmelser om konventionen undertegnelse, ratifikation og tiltrædelse, ikrafttræden m.v.

Konventionen står ifølge art. 84 åben for tiltrædelse af enhver stat, Namibia, repræsenteret ved De forenede Nationers Namibiaråd, og af enhver international organisation, som er i stand til at indgå traktater.

Det fremgår af art. 85, at der kræves deponering af mindst 35 ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter fra stater (herunder Namibia), før konventionen træder i kraft.